

Σ
Υ
Ν
Δ
Ε
Σ
Μ
Ο
Σ

Σ
Υ
Ρ
Ι
Α
Ν
Ω
Ν

Έτος Ιδρύσεως 1900

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ύλη από την Ηλεκτρονική Έκδοση

Έτος 23ο -Τεύχος 89

1/04/18 έως 30/06/18

***Αφιερωμένο
στον αείμνηστο Πρόεδρο
Κώστα Βαρδαλάχο***

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Έτος Ιδρύσεως 1900

Πατριωτικό - Πολιτιστικό - Φιλανθρωπικό Σωματείο

3ης Σεπτεμβρίου 56 - 5ος Όροφος

10433 Αθήνα

Τηλ & Φαξ : 210 8226785

E-Mail : syn.syrianon@gmail.com

: synsyrianon@synd.gr

Ιστοχώρος : www.synd.gr

Ηλεκτρονική Διαδικτυακή Έκδοση

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Ενημερωτικό Περιοδικό

Έτος 23ο - Τεύχος 89

ΑΠΡ – ΜΑΙ - ΙΟΥΝ 2018

ISSN 2241 - 9497

Υπεύθυνος Έκδοσης

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΑΦΙΑΣ

Πρόεδρος Συνδέσμου

Δημιουργία - Ενημέρωση

Κώστας Ν. Παπαπολίζος

Διόρθωση κειμένων

Ασπασία Τριανταφυλλίδου

Χρήστος Θανόπουλος

Συνεργάτες παρόντος τεύχους αλφαβητικά

Δημήτρης Βόϊκος

Χρήστος Θανόπουλος

Τάκης Κυριτσόπουλος

Μαρία Ρώτα

Νίκος Σαλίβερος

Γεώργιος Σαρλής

Λίτσα Χαραλάμπους

Δακτυλογράφηση Κειμένων

Ελένη Ανδρικοπούλου

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τα ενυπόγραφα [κείμενα](#) εκφράζουν τις προσωπικές και μόνο θέσεις των [συνεργατών](#) συγγραφέων τους και συνεπώς δεν απηχούν τις θέσεις του εντύπου μας, το οποίο όμως διατηρεί το δικαίωμα να τα τροποποιεί όταν αυτό κριθεί αναγκαίο.

Πρακτικό Νο 127

Στην Αθήνα σήμερα 24 Μαΐου 2018 ημέρα Τετάρτη και ώρα 19.00 συνήλθαν σε έκτακτη συνεδρίαση τα μέλη του Δ.Σ. του Συνδέσμου Συριανών στα γραφεία του, επί της οδού 3^{ης} Σεπτεμβρίου 56, 5^{ος} όροφος, μετά τη θλιβερή αγγελία του θανάτου του τέως Προέδρου του Συνδέσμου **Κωνσταντίνου Βαρδαλάχου**.

Διαπιστωθείσης απαρτίας άρχεται η συνεδρίαση.

Το λόγο λαμβάνει ο Πρόεδρος κ. Δημήτριος Βαφίας , ο οποίος εκφράζει τη βαθειά του οδύνη για το γεγονός και υποβάλλει τα προσωπικά συλλυπητήρια καθώς και όλων των μελών του Συνδέσμου Συριανών προς την οικογένεια του θανόντος. Ακολουθώς αναφέρεται στην έντονη προσωπικότητα και το τεράστιο έργο του Κ. Βαρδαλάχου προς το Σύνδεσμο. Ιδιαίτερη αναφορά γίνεται στην υλοποίηση, με δικών του ενεργειών, της αγοράς νέας Στέγης, στη διαρρύθμιση και λειτουργία αυτής, με επακόλουθο την αναβάθμιση όλων των εκδηλώσεων που πραγματοποιούνται σ' αυτή.

Ακολουθώς το λόγο λαμβάνουν όλα σχεδόν τα παριστάμενα μέλη, τα οποία με ιδιαίτερη αγάπη και σεβασμό αναφέρονται στα χαρίσματα του μεταστάντος και το σημαντικό του έργο.

Τέλος μετά από πρόταση του Προέδρου και ομόφωνη απόφαση των μελών του Δ.Σ. εκδίδεται το ακόλουθο ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ

1. Τα μέλη του Δ.Σ. να παραστούν στην εξόδιο ακολουθία.
2. Να κατατεθεί στεφάνι επί της σωρού του.
3. Ο Πρόεδρος να εκφωνήσει επικήδειο λόγο.
4. Να διατεθεί χρηματικό ποσό για φιλανθρωπικούς σκοπούς στη Σύρο.
5. Να αποσταλεί αντίγραφο του παρόντος στην οικογένεια του μεταστάντος.
6. Να δημοσιευθεί στην ιστοσελίδα του Συνδέσμου Συριανών και στον τοπικό τύπο της Σύρου.

Ο Πρόεδρος

Ο Γεν. Γραμματεύς

Δημήτριος Βαφίας

Στέφανος Προβελέγγιος

Τα μέλη:

Α. Γαβιώτης , Μ.Παπαπολίζου , Π.Τσαούσογλου , Μ. Πασσά , Χρ. Θανόπουλος , Κ. Συκουτρή , Α. Τρανταφυλλίδου , Γ. Σαρλής, Π. Μουχτοπούλου , Ε. Σαρρή, Ε. Χατζίρη , Χ. Φλυτζάνη , Ν.Κοντογεώργη.

Επικήδειος στον Κώστα Βαρδαλάχο από τον Πρόεδρο του Συνδέσμου Συριανών Δημήτρη Στ. Βαφία.

Αλησμόνητε Κώστα,

Βρισκόμαστε σήμερα όλοι εδώ για να σε αποχαιρετήσουμε στο τελευταίο μακρινό σου ταξίδι.

Είμαστε βαθειά συγκινημένοι, που αποχαιρετούμε έναν καλό φίλο, καπετάνιο, πατριώτη, γέννημα θρέμμα του νησιού μας, τον τέως Πρόεδρο του Συνδέσμου Συριανών της Αθήνας.

Η διαδρομή και η συνεισφορά σου όλα αυτά τα χρόνια στον Σύνδεσμο σαν Μέλος, Αντιπρόεδρος και Πρόεδρος υπήρξε τεράστια.. και γι αυτό, από καρδιάς όλοι σε Ευχαριστούμε.

Ειλικρινά πιστεύουμε ότι έδωσες τον καλύτερο εαυτό σου για τα δρώμενα του Συνδέσμου. Αναζήτησες και πέτυχες την αναβάθμιση και την προβολή του, διευρύνοντας τις δραστηριότητες του και δίνοντας την καλύτερη εικόνα του μέσα και έξω από τη Σύρο.

Τα μέλη μας σε αγάπησαν και εκτίμησαν την προσπάθειά σου.

Πρωταρχικό σου μέλημα και στόχος υπήρξε το πώς οι Συριανοί της Αθήνας, ο Σύνδεσμος Συριανών, θα αποκτήσει μια αξιοπρεπή Στέγη/Λέσχη για τις εκδηλώσεις του και την προβολή του Νησιού μας.

Οι δυσκολίες για την απόκτηση της υπήρξαν τεράστιες, σε σημείο που πολλοί από εμάς το θεωρούσαμε ακατόρθωτο και ίσως ένα όνειρο απραγματοποίητο.

Εσύ όμως Κώστα δεν το έβαζες κάτω, διαρκώς ρωτούσες και έψαχνες την αγορά ...οι δυσκολίες πολλές, δεν απελπιζόσουν όμως, προχωρούσες ακάθεκτος και τελικά τα Κατάφερες, τα Καταφέραμε !!

Η απόκτηση και η αγορά της Στέγης επετεύχθη χάριν των δικών σου προσπαθειών και παρουσίας. Άλλως θα ήταν ακόμη ένα άπιαστο όνειρο.

Τελειώνοντας και χωρίς να θέλω να μακρηγορήσω, εκ μέρους του Συνδέσμου Συριανών της Αθήνας που έχω την τιμήν να Προεδρεύω, Σου εκφράζω τη βαθειά ευγνωμοσύνη μας για όσα ανιδιοτελώς προσέφερες όλα αυτά τα χρόνια προς τον Σύνδεσμο μας.

Θερμά συλλυπούμεθα την οικογένειά σου και τους ευχόμεθα να ζουν πάντα με την καλή ανάμνηση που τους αφήνεις.

Το Χώμα της Αθηναϊκής γης που θα σε σκεπάσει σε λίγο, να είναι ελαφρύ και τα όνειρα σου για το Σύνδεσμο και το Νησί μας, τη Σύρο, που τόσο αγάπησες να πραγματοποιηθούν.

Επικήδειος ομιλία από τον πρώην Πρόεδρο Τάκη Κορφιάτη

Αγαπημένε μας Κώστα Βαρδαλάχο,

Κώστα,

Αυτόν τον πόνο που ζούμε τώρα, τον γλύτωσες.

Αγαπημένε Φίλε,

Δεν ήσουν μόνο ναυτίλος της θάλασσας

Ήσουν και ναυτίλος της ζωής

Ακούραστος, εμπνευσμένος και δημιουργικός με καρδιά γεμάτη αγάπη,

όμοια με την γαλήνη , μα και την απεραντοσύνη της θάλασσας που διάβαινες.

Έφυγες από τη ζωή με ένα σάλτο, ίδιο με τον σάλτο εκείνο, που σε έφερνε στο ανοιχτό παράθυρο της οδού Ευαγγελιστρίας.

Εκεί που φώλιαζαν όνειρα και πεπρωμένα

Στο παραθύρι της αιώνιας συντροφού σου, της μάνας του Νικόλα σας,

Και τώρα, σε περιμένει ένα Λιμάνι, στο οποίο μόνο Καλοί και Άκακοι Άνθρωποι ελλιμενίζονται εκεί ,

Το Λιμάνι του Πανάγαθου, που δικαιούσαι, όπως και όλοι εκείνοι, που φρόντισαν και αγάπησαν τον άνθρωπο, χωρίς να τον βλάψουν.

Μα πεισματάρης καθώς είσαι Κώστα,

Δεν θα φύγεις ποτέ από κοντά μας

Δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ,

Θα ζεις πάντα μαζί μας

Στον νου και την ψυχή μας

Σαν να μην έφυγες ποτέ.

Από την κ. Λίτσα Χαραλάμπους για τον Κώστα Βαρδαλάχο

ΤΙΤΛΟΣ *«Να ξέρουν πως είμαστε εκεί και τους περιμένουμε»*

«ΕΛΠΙΖΩ ΟΤΙ, ΟΤΑΝ ΕΧΩ ΦΥΓΕΙ, να συνεχιστεί αυτή η διαδικασία, γιατί όποιος κι αν αναλάβει το τιμόνι, η βοήθεια και η προσφορά μας προς τη Σύρα θα είναι δεδομένη» μου είχε πει σε συνέντευξή του τον Αύγουστο του 2007 κατά τη διάρκεια της ετήσιας μουσικής βραδιάς του Συνδέσμου Συριανών (γέφυρα επικοινωνίας για τους Συριανούς της εσωτερικής και της εξωτερικής διασποράς) στον φιλόξενο υπαίθριο χώρο του «Πασάτζιο» στον Γαλησσά.

ΣΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΤΟΥ ΔΙΑΧΥΤΗ η νοσταλγία και στο λόγο του απόλυτη η αυτοσυνειδησία πατρίδας. Η ικανοποίησή του για την επιτυχία της εκδήλωσης (η οποία έγινε θεσμός), διάχυτη: *«...οι Συριανοί είναι κομμάτι μας και είμαστε κομμάτι τους...»*

ΌΣΟΙ ΓΝΩΡΙΣΑΝ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΒΑΡΔΑΛΑΧΟ ταυτίζονται στο γεγονός ότι δεν ήταν άνθρωπος που περνούσε απαρατήρητος.

ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ που τον γνώρισα ως πρόεδρο του Συνδέσμου Συριανών, διαπίστωσα ότι δεν ήταν καθόλου τυχαία η εξομοίωση του απίθανα γρήγορου μυαλού του με τη θέληση, το πείσμα και τον επαγγελματισμό του.

Ο ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΤΟΣ Κώστας είχε την παρόρμηση της επιτυχίας και έβλεπε πάντα μπροστά.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ σύμπτωση η επιτυχημένη διαδρομή του.

ΑΓΩΝΙΣΤΗΚΕ στον στίβο της θάλασσας ως πλοίαρχος του Εμπορικού Ναυτικού, ως προϊστάμενος στα Πλωτά Μέσα του ναυπηγείου της Σύρου και ως επιχειρηματίας με αγοροπωλησίες πλοίων και πώληση καυσίμων.

Η ΑΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ με τον Σύνδεσμο Συριανών ως αντιπρόεδρος και αργότερα ως πρόεδρος για 9 χρόνια ήταν προβλέψιμη.

ΝΑΥΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ είχαν κοινό σημείο αναφοράς. Το Νόστο.

ΑΝΑΔΕΙΧΘΗΚΕ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ σε όλα. Φιλόδοξος, ανήσυχος, δεν έπαψε ποτέ να μοχθεί για το καλύτερο στοχεύοντας πάντα ψηλότερα, πάντα στην πρώτη γραμμή.

ΈΝΤΟΝΟΣ ΣΥΖΗΤΗΤΗΣ, δεν άφηγε τίποτα να πέσει κάτω, αλλά με τρόπο λεπτό.

ΌΤΑΝ ΧΡΕΙΑΣΤΗΚΕ, δεν άφησε ασχολίαστη τη στάση των συριανών απέναντι στο Γιάννη Γουλανδρή. Με θάρρος είχε δηλώσει: *«οι δραστηριότητες του Νεωρίου έδιναν δουλειά και η Σύρα τότε έτρωγε ψωμί. Είναι κρίμα που τον έχουν ξεχάσει όλοι, μετά από τέτοιο έργο που έκανε, γιατί μετά από τέτοια προσφορά, να πεθαίνεις και να σε ξεχνάνε, είναι δυο φορές θάνατος».*

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΡΙΑΝΩΝ ήταν ο μεγάλος του «έρωτας».

ΤΟΣΟ, που παρά την ανυπόκριτη αγάπη του για την γενέτειρά του, είχε αρνηθεί ευγενικά την πρόταση του πρώην δημάρχου Γιάννη Δεκαβάλλα (είχαν φιλία δεκαετιών) να συμπεριληφθεί στο συνδυασμό του γιατί δεν ήθελε να φανεί ότι χρησιμοποιούσε το Σύνδεσμο σαν εφαλτήριο για δική του προβολή.

ΤΗΝ ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΤΟΥ για τον Σύνδεσμο την απέδειξε με έργο αξιοθαύμαστο.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ στέγασης των εν Αθήναις Συριανών θεωρείται προσωπικό του επίτευγμα.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ Η ΦΡΑΣΗ της πρώην αντιδημάρχου Ερμούπολης Άννας Βαφία «ούτε στα πιο τρελά όνειρά τους οι εν Αθήναις Συριανοί περίμεναν ότι θα αποκτήσουν ένα τέτοιο χώρο - «παρηγοριά» για όλους τους συριανούς».

ΉΤΑΝ ΠΟΛΥ ΣΥΓΚΙΝΗΜΕΝΟΣ στα εγκαίνια της Στέγης, στις 11 Νοεμβρίου 2007.

ΕΚΕΙΝΟΣ ΗΤΑΝ ΠΟΥ ΕΔΩΣΕ ΩΘΗΣΗ στην αύξηση των μελών καθώς το μεσημέρι της Κυριακής 20 Ιανουαρίου του 2008 στη πανέμορφη πλέον νέα Στέγη ανακοίνωνε με υπερηφάνεια ότι οι φίλοι του Συνδέσμου έφτασαν τους 500, τα μέλη του τα 1300 αισίως, ενώ στο ποσόν των 15.000 €. ανήλθαν οι δαπάνες για την βοήθεια αναξιοπαθούντων συμπατριωτών.

ΕΠΙ ΕΠΟΧΗΣ ΤΟΥ αναβαθμίστηκε το περιοδικό του Συνδέσμου.

ΚΑΤΑΦΕΡΕ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΘΕΣΜΟΣ και η βράβευση των αριστούχων τελειόφοιτων μαθητών, που εισάγονται στα ΑΕΙ.

ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΟΝΤΑΣ ότι ο Σύνδεσμος ξέρει να τιμά τους ευεργέτες του με «ακατάλυτη μνεία», ανάρτησε στην είσοδο της Στέγης- σε «πρέπον πλαίσιο» τα ονόματά τους.

ΔΥΟ ΜΗΝΕΣ ΑΡΓΟΤΕΡΑ, δήλωνε για τη Στέγη: «Με ενδιαφέρει να προκαλέσω τον κόσμο να συσπειρωθεί στο Σύνδεσμο Συριανών. Θέλω να ξέρουν ότι αυτός ο χώρος είναι χώρος των Συριανών της Αθήνας, των Συριανών της Σύρας και εδώ μπορούν να έλθουν και να δουν τι έργο επιτελείται. Να τους προσφέρουμε ένα κρασί, ένα ποτό, έναν καφέ... να παραγγείλουμε κάτι να φάμε μαζί και να περάσουμε ευχάριστα την ώρα μας.. Μέσα σ' αυτό το εντευκτήριο συναντιέται η αγάπη για το νησί μας. Τη Σύρα δεν την ξεχνάμε και η μνήμη μας τονώνεται από τους Συριανούς που θα έρχονται να μας βρίσκουν. Να ξέρουν πως είμαστε εκεί και τους περιμένουμε».

ΩΣΤΟΣΟ ΜΙΑ ΔΙΑΙΣΘΗΣΗ, μια άλλη φωνή, ένα ένστικτο χωρίς λογική, στην κορυφή της απόλυτης επιτυχίας του, τον ωθούσε να βρει αντικαταστάτη. «Θέλω να έλθει κάποιος άλλος να φέρει νέες αντιλήψεις και φρέσκο αέρα.. Χρειάζονται στους κόλπους του Συνδέσμου νέοι άνθρωποι, γι' αυτό άλλωστε και έχει δημιουργηθεί ιστοσελίδα.. για να μπορούμε να μπαίνουμε στα σπίτια τους.. να πληροφορούνται όχι μόνο για τα του Συνδέσμου, αλλά και για τα αξιοθέατα τη Σύρου» μου είχε πει.

ΚΙ ΟΤΑΝ ΤΟΝ ΡΩΤΗΣΑ «ποιος είναι ο επόμενος στόχος σου» αυθόρμητα μου απάντησε: «να ξεχρεώσουμε τη Στέγη, έτσι ώστε οι επόμενοι να ξεκινήσουν χωρίς το άγχος το δικό μας».

«ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ ΣΟΥ είσαι ευχαριστημένος»; αναρωτήθηκα, κι εκείνος με την αφοπλιστική του ειλικρίνεια: «φοβάμαι πως αν πω ότι είμαι πολύ ευχαριστημένος θα παρεξηγηθώ, αλλά.. δεν είμαι ποτέ ευχαριστημένος».

Η ΔΙΑΙΣΘΗΣΗ ΤΟΥ «ΘΡΙΑΜΒΕΥΣΕ». Τον Ιούνιο του 2009 έπεσε ως κεραυνός εν αιθρία η είδηση ότι ο Κώστας έπαθε εγκεφαλικό επεισόδιο.

Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ του Συνδέσμου Συριανών, ο ανυπότακτος αντάρτης που τολμούσε, ο μπροστάρης των μακρινών οραμάτων, ο διψασμένος ναυτεργάτης που ρουφούσε με δονκιχωτική λαχτάρα τις πυρωμένες δυσκολίες, δεχόταν άπειρες ευχές για ταχεία ανάρρωση, αλλά το ξαφνικό πρόβλημα υγείας του, τον άφησε εκτός δραστηριοτήτων.

ΈΤΣΙ, ΤΟΝ ΕΠΟΜΕΝΟ ΧΡΟΝΟ οι αρχαιρεσίες του Συνδέσμου ανέδειξαν νέο δ.σ με πρόεδρο τον προσηνή και αγαπητό Δημήτρη Βαφία ο οποίος μέχρι σήμερα συνεχίζει το «ταξίδι» νόστου του Συνδέσμου με ευγνωμοσύνη στο «ανεκτίμητο και άκρως

εποικοδομητικό έργο του Κώστα Βαρδαλάχου», συναισθανόμενος απόλυτα το βάρος ευθύνης ενός φορέα που η ιστορία του ξεκινά από το 1900!

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΡΔΑΛΑΧΟΣ παρά τα προβλήματα υγείας του στήριζε με σθένος το νέο διοικητικό Συμβούλιο: «όλοι αξίζουν κάθε βοήθεια στο έργο τους κι εγώ θα τους βοηθήσω με όλες μου τις δυνάμεις.. είμαι, βέβαιος πως θα δώσουν τον καλύτερο εαυτό τους..».

ΣΥΝΕΧΙΖΕ ΚΑΘΗΛΩΜΕΝΟΣ ΣΤΟ ΑΝΑΠΗΡΙΚΟ ΤΟΥ ΚΑΡΟΤΣΑΚΙ να δίνει το παρόν.

ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ με αγάπη, στις 23 Οκτωβρίου του 2011, ημέρα γενεθλίων του, οργάνωσαν εορταστική βραδιά με κιθάρες, μεζέδες και κρασί, χειροκροτώντας τον, όταν έσβηνε το μοναδικό κεράκι στην τούρτα. .

ΤΟΝ ΕΠΟΜΕΝΟ ΧΡΟΝΟ τον τίμησαν με έπαινο και μετάλλιο.

ΣΥΓΚΙΝΗΜΕΝΟΣ Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΑΦΙΑΣ του είπε: «Η παρουσία σου μας γεμίζει χαρά.. κάνουμε προσευχή για την πλήρη αποκατάσταση της υγείας σου. Σαν καπετάνιος έμαθες να μάχεσαι! Συνέχισε έτσι! Είμαστε όλοι κοντά σου!»

Ο ΑΝΕΜΟΣ ΤΗΣ 25^{ΗΣ} ΜΑΪΟΥ ΤΟΥ 2018 έφερε το πιο θλιβερό ραπόρτο.

ΤΟ ΠΛΟΙΟ που θα έφερνε τον Κώστα Βαρδαλάχο στο ψυχικό του καταφύγιο, στην πηγή υπερηφάνειας του, στο αγαπημένο του νησί, καθυστέρησε.

ΤΡΑΒΕΡΣΩΜΕΝΟ ΚΑΤΑΜΕΣΙΣ του ωκεανού για 9 ολόκληρα χρόνια κυκλώθηκε από πούσι.

Ο ΚΥΚΛΩΝΑΣ πλησίαζε και ο καπετάνιος που αγωνιζόταν να το φέρει στο λιμάνι παλεύοντας με τα λυσσασμένα κύματα, δεν τα κατάφερε..

ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ ΔΕ ΘΑ ΄ΡΧΟΤΑΝ γιατί τον γενναίο του κυβερνήτη οι φουρτούνες τον τσάκισαν..

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΩΡΑ που οι ναυτικοί του κόσμου συνέχιζαν «σκάντζα βάρδια» εκείνος πια ξεκουραζόταν «στην πιο μικρή καμπίνα που γνώρισε ποτέ ναυτικός».

ΕΚΕΙ ΟΙ ΑΤΑΞΙΔΕΥΤΟΙ στεριανοί φίλοι του, του είπαν το στερνό αντίο αντάμα με τους «παροπλισμένους» συνάδελφους του ναυτεργάτες.

ΌΛΟΙ ΤΟΥΣ, άφησαν ένα δάκρυ αλμυρό μαζεμένο από τον καθάριο βυθό της θάλασσας για τον εραστή του νόστου...

«Να ξέρουν πως είμαστε εκεί και τους περιμένουμε»

ΣΤΗ ΜΗΤΕΡΑ

Τ' αθώο βλέμμα μου θολό
χωρίς να σε διακρίνω
το έριξα δειλό-δειλό
πρώτα σ' εσέ Μητέρα

Γεωργίου Π. Σαρλή

Αξιολάτρευτη ΕΣΥ μορφή και ύπαρξη στην επίγεια ζωή μας, έφθασε του Μαγιού η μέρα να σε τιμήσουμε και να σου εκφράσουμε το σεβασμό μας.

Ανάμεσα στις εορταστικές εκδηλώσεις διακρίνεται κάθε χρόνο η παγκοσμιοποιημένη σου Εορτή, όπου πρέπει πέραν της συνειδητοποιήσεως του χρέους μας προς τη Μητέρα, να μιμηθούμε και την προσφερόμενη άπλετη και αγνή αγάπη της.

Ωστόσο, η πρωταρχική αναφορά στη Μητέρα και στη μητρότητα έρχεται από την αρχαία Ελλάδα. Η Γαία (Γη) σύζυγος του Ουρανού ήταν η προσωποποίηση της φύσης, η οποία γέννησε όλο τον κόσμο και λατρευόταν ως η υπέρτατη θεότητα. Στη συνέχεια η λατρεία πέρασε στην κόρη της Ρέα, σύζυγο και αδελφή του Κρόνου, που τη λάτρευαν ως τη «Μητέρα των θεών» και ως την πρώτη μητέρα, καθώς φαίνεται να ήταν η πρώτη που γέννησε με τοκετό και ανάθρεψε τα παιδιά της με μητρικό γάλα. Έτσι, οι αρχαίοι Έλληνες απέδιδαν τιμές στη Ρέα κάθε άνοιξη, καθώς ήταν και θεά της Γης και της γονιμότητας.

Τιμούμε λοιπόν και στα χρόνια μας τη Μητέρα, που περιβάλλοντας με μητρική στοργή, ευθύς εξαρχής, το κυοφορούμενο έμβρυο του έχει χαρίσει το θείο δώρο της ζωής.

Και είναι θείο, διότι η Ορθόδοξη Παράδοσή μας ανέκαθεν τιμά τη μητρότητα στο πρόσωπο της Θεοτόκου, αφού ο Θεός δια της μητρότητας επέλεξε την ένωσή Του με τον Άνθρωπο.

Η **Μητέρα** είναι η γυναίκα που ωρίμασε πνευματικά, ηθικά και σωματικά και αποφάσισε την ύπαρξή μας, ως καρπό της επιθυμίας, αγάπης και της αρμονικής σχέσεως με το σύντροφο της ζωής της.

Η **Μητέρα**, αλλά και η κάθε μητέρα που είναι ωσάν μικρή Παναγιά, με περίσσεια φροντίδα κάλυψε τις βασικές ανάγκες και την ασφάλειά μας όταν ήλθαμε στον κόσμο γυμνοί και ενδεείς των πάντων. Μας παρηγόρησε στις αρρώστιες, στους τραυματισμούς, αλλά και στις περιπτώσεις που είχαμε απογοητευθεί ή αντιμετωπίζαμε, ακόμη και κατά τη διάρκεια του εγγάμου βίου μας, ατυχίες.

Η **Μητέρα**, με τον άμεσο, σημαντικό και καθοριστικό της ρόλο μας δίδαξε ομιλία και γραφή, βοήθησε στις εγκύκλιες σπουδές μας και με ουσιαστικό διάλογο μας παρότρυνε να είμαστε ήρεμοι και ευγενικοί. Πάσχισε για

την πρόοδό μας, ένιωσε υπερηφάνεια για κάθε επιτυχία μας και δια του ιδιαιτέρου μεταξύ μας δεσμού ενίσχυσε την αυτοεκτίμησή μας.

Βεβαίως, υπήρξαν Μητέρες που στην προσπάθειά τους να μας προστατεύσουν μας επίκραναν, αλλά και αρκετές φορές μας συμπεριφέρθηκαν πολύ αυστηρά ή υπερβολικά προστατευτικά. Όμως θα έπρεπε να είχαμε κατανοήσει όλες αυτές τις συμπεριφορές τους, αφού συνιστούσαν όπως και σήμερα τις γνωστές κατά μίμηση ιδιαιτερότητες των Ελληνίδων Μητέρων. Άλλωστε στη ζωή με τα λόγια και τις πράξεις μας συχνά δεν τις δικαιώνουμε;

Η **Μητέρα**, το τρυφερότερο και σεμνότερο αυτό πλάσμα, ποτέ δεν μας στέρησε τη συντροφιά της παραμένοντας πιστή φιλενάδα μέχρι την τελευταία ακτίνα της ζωής της. Επίσης, πάντοτε είχαμε την επιζητούμενη ευχή της, ακόμη κι αν την πληγώναμε, αδιαφορούσαμε γι αυτήν ή ξεμακραίναμε από κοντά της. Αλλά και τότε λαχταρούσε τη συχνή μεταξύ μας επικοινωνία τόσο, που όταν την επισκεπτόμασταν, με χαμόγελο τρυφερότητας και μάτια που έλαμπαν άνοιγε την αγκαλιά της για να μας καλωσορίσει. Και τότε τα μάτια μας βουρκώνανε όπως στην απουσία της ζωντανής της παρουσίας.

Ακόμη η **Μητέρα**, αναλόγως της ευλάβειάς της μας ανέπτυξε και το θρησκευτικό μας συναίσθημα, όπως και οι πάμπολλες αρετές του ατίμητου αυτού θησαυρού, προέτρεψαν ένα θείο παιδαγωγό να σημειώσει: «Δώστε μου Μητέρες και μπορώ να αναμορφώσω τον κόσμο».

Ας αναλογιστούμε λοιπόν πόσο σημαντική και ξεχωριστή είναι για μας η πονετική Μητέρα με τη θυσιαστική της αγάπη κι ας φερθούμε όπως πραγματικά της αξίζει.

Μοναδικά, με εκτίμηση, σεβασμό, βαθιά υιική αγάπη και ευγνωμοσύνη αναγνωρίζοντας ότι η

ΕΝ ΖΩΗ ΜΗΤΕΡΑ ΕΟΡΤΑΖΕΙ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ

Ευχαριστούμε Μητέρα!

ΜΑΪΟΣ – ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Από την κ. Μαρία Ρώτα

Μάιος είναι ο πέμπτος μήνας του χρόνου και έχει τριάντα μία μέρες σύμφωνα με το Ιουλιανό και το Γρηγοριανό ημερολόγιο, ενώ παλαιότερα θεωρούσαν ότι ήταν ο τρίτος μήνας γιατί το έτος άρχιζε τότε, κατά τους Ρωμαίους, από την 1η Μαρτίου και τον συνόδευε η λέξη *Kalendar* (Καλένδες). Από τους Ρωμαίους ξεκίνησε και το όνομα και οι δραστηριότητες που γινόνταν από τους ανθρώπους εκείνη την εποχή.

Όπως έχει γράψει ο Πλούταρχος (στην αρχαιότητα) στο έργο του «Βίος Νουμά» η ονομασία του μήνα, ελληνικά Μάιος λατινικά *Majus*, προέρχεται από το όνομα της μητέρας του θεού Ερμή την Μαίαν, λατινικά *Maja*. Το όνομα *Maja* (Μάγια) μέχρι τη σημερινή εποχή είναι γνωστό και έχουν βαπτιστεί πολλές γυναίκες σε χώρες που βρίσκονται βόρεια της Ελλάδος, όπως η Ρωσία, Γεωργία κ.α. Υπάρχει στη Σύρο μια νεαρή κοπέλα με το όνομα Μάγια από βόρεια χώρα, αλλά και Ελληνίδες έχουν το όνομα Μάγια, που σημαίνει βέβαια Μαία.

Ο Πλούταρχος θεωρεί ότι το όνομα του Μαΐου προέρχεται από το *Majus* που σημαίνει μεγαλύτερος, ο δε Οβίδιος θεωρεί ότι η ονομασία προέρχεται από τη λέξη *majestas* που σημαίνει μεγαλειότητα.

Στη Ρώμη κατά τον μήνα Μάιο γίνονταν πολλές γιορτές προς τιμή της πηγαίας νύμφης Ηγερίας μέσα στον κήπο της με διάφορες θρησκευτικές παρουσιάσεις. Η αρχή των εορτών για τον Μάιο ξεκίνησαν από τη Ρώμη και τις αφιέρωναν στην Παρθένο Μαρία και στην θεά της βλάστησης και της χλωρίδας την *Flora*! Γιατί χάριν της δικής της βοήθειας οι άνθρωποι αποκτούσαν (και σήμερα βέβαια) τόσα σημαντικά προϊόντα από τη γη για να ζουν.

Ο Μάιος κατά την Λαογραφία

Στην Ελλάδα, τα παλιά χρόνια, θεωρούσαν ότι ήταν ο μήνας της μαγείας. Υπάρχει και η φράση: «Μάη μου μάγεψέ τον» και διάφορες άλλες. Έτσι έχουμε ακούσει ότι κάποτε φρόντιζαν να μην γίνονται γάμοι αυτόν το μήνα για να μην ... μαγεύονται αρνητικά. Επίσης ιδιαίτερα πρόσεχαν οι μεγάλες επιχειρήσεις να αποφεύγουν κάθε «διαδικασία» την 1η Μαΐου γιατί κάτι κακό θα ερχόταν. Συνήθιζαν, παλαιότερα, στην Ελλάδα το πρωί της Πρωτομαγιάς να τρώνε σκόρδο για να αποφύγουν κάθε κακό, επίσης έπιναν «αμίλητο νερό» που το έφερνε από τη βρύση νεαρή κοπέλα που δεν έπρεπε να μιλήσει σ' όλο το δρόμο.

Ευχή γινόνταν πάντα, μερικές φορές και θρησκευτικές παρακλήσεις να μην βρέξει τον Μάιο και καταστραφούν, ιδιαίτερα τα σιτηρά, και άλλοι καρποί των χωραφιών. Γι' αυτό και είχαμε ακούσει να λένε οι χωρικοί:

«Στον καταραμένο τόπο τον Μάη μήνα βρέχει».

Υπάρχει και το ποίημα:

«Εμπήκ' ο Μάης,

ο μήνας με τα τριαντάφυλλα

κι ο Απρίλης με τα ρόδα.

Απρίλ' Απρίλ' αφόρετε, Μάη μου κανακάρη,

όλο τον κόσμο γέμισες με άνθη και λουλούδια κ.α....»

Πρωτομαγιά

Η πρώτη μέρα του Μαΐου. Είναι η μεγάλη γιορτή των λουλουδιών που γίνεται και την προηγούμενη και την ίδια μέρα της 1ης Μαΐου. Αυτή η γιορτή είναι καθαρά φυσιολατρική και δεν έχει καμία σχέση με τη θρησκεία.

Είναι αρκετοί οι συγγραφείς που έχουν ασχοληθεί με αυτή την πρώτη ημέρα του Μάη και φυσικά αναφέρεται ότι έχει αρχαιότατη προέλευση από τις ειδωλολατρικές τελετές. Η Πρωτομαγιά, αλλά και η προηγούμενη μέρα, εορτάζεται (σε μερικές περιοχές ακόμα και σήμερα) με έξοδο στους κήπους και ιδιαίτερα στα χωράφια όπου πολλοί άνθρωποι και ιδιαίτερα νέοι μαζεύουν τα λουλούδια, τα αγριολούλουδα βέβαια, και όλοι μαζί τότε, κατασκεύαζαν τους «μάηδες» τα υπέροχα στέφανα για να τα κρεμάσουν στην εξώπορτα του σπιτιού τους ή στα μπαλκόνια και στους εξώστες. Στη σημερινή εποχή βέβαια σε όλους μας είναι γνωστό ότι αυτά τα υπέροχα στεφάνια με τα ωραία λουλούδια, (που δεν είναι μόνο από χωράφια) αλλά και από κήπους θα μείνουν στην πόρτα του σπιτιού μας μέχρι την ημέρα του Αγίου Ιωάννη τον Ιούνιο όπου... σε πολλές περιοχές το έθιμο είναι να καεί το στεφάνι. Στη Γαλλία, τα παλιά χρόνια, όταν κάποιοι φίλοι ήθελαν να τιμήσουν έναν άνθρωπο, πήγαιναν στο σπίτι του και φύτευαν την 1η Μαΐου, έξω από την πόρτα του, σε μια γλάστρα ένα φυτό που έπρεπε να έχει κλαδιά με πράσινα φύλλα και το στόλιζαν με πολύχρωμες ταινίες και ευχητήριες κάρτες για υγεία και ευτυχία.

Η Πρωτομαγιά έχει ορισθεί και ως ημέρα εργατικής γιορτής. Ξεκίνησε την πρώτη Μαΐου του 1889 από το Διεθνές Εργατικό Συνέδριο στο Παρίσι. Υπήρξε κοινή συμφωνία να γίνει διακοπή της εργασίας από τους εργάτες, τους υπαλλήλους ή επαγγελματίες θέλοντας να επιβάλουν στις κυβερνήσεις, βέβαια, τις αξιώσεις τους. Ο όρος ή η λέξη απεργία ήταν άγνωστη στην παλιά εποχή. Σήμερα συνηθίζεται η φράση: «κήρυξη απεργίας» και η λήξη της είναι με τον όρο ή τη φράση: «λήξη απεργίας». Παλαιότερα ήταν «λύσις της απεργίας».

Η ιστορική εξέλιξη της απεργίας: Αν και δεν μπορεί να γίνει λόγος και να ονομαστεί απεργία στην αρχαιότητα παρόμοια κατάσταση ανθρώπων που αποφασίζουν μόνοι τους για κάποια δραστηριότητα, εν τούτοις όσοι έχουν ασχοληθεί κι έχουν καταγράψει παρόμοιες δραστηριότητες του παρελθόντος, ισχυρίζονται ότι από τότε ξεκίνησε η απεργία. Δεν συμφωνώ, αλλά ιστορικοί αναφέρουν και χαρακτηρίζουν ως απεργία την, κατά την Παλαιά Διαθήκη, έξοδο των Ισραηλιτών από την Αίγυπτο ή από τη Ρώμη αποχώρηση των πληβείων κατά τον 5ο π.Χ. αιώνα που είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία του θεσμικού των δημάρχων, που εκλέγονταν από τους πληβείους. (Πληβείος, λατινικά plebes, σημαίνει πλήθος).

1η Μαΐου 1886

Είναι η πρώτη μεγάλη εργατική απεργία που είχε γίνει στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής την 1η Μαΐου 1886 και ζήτησαν να καθιερωθεί το οκτάωρο της εργασίας με σύνθημα: «οχτώ ώρες δουλειά, οχτώ ώρες ύπνος, οχτώ ώρες ψυχαγωγία, ανάπαυση και μόρφωση»!

Σε όλους μας είναι γνωστό σήμερα ότι αυτή την ημέρα οι εργαζόμενοι δημιουργούν ομάδες και εορτάζουν (ή φωνάζουν και κατηγορούν) εκφωνούν λόγους και γίνονται διαδηλώσεις με γενικές διεκδικήσεις και συνθήματα.

Βέβαια, επανειλημμένα και σε διάφορες πόλεις και περιοχές σημειώθηκαν συγκρούσεις τέτοια μέρα, χύθηκε αίμα κ.α.

Η εργατική Πρωτομαγιά είναι καθιερωμένη σ' όλες σχεδόν τις χώρες και, νομίζω, ότι ενδιαφέρει να φανεί και να συζητείται η επίδειξη της δύναμης των εργαζομένων. Αν πρέπει η δεν πρέπει να γίνονται οι απεργίες δεν μπορώ εγώ να κρίνω.

«Ο Μάιος μας έφτασε, εμπρός βήμα ταχύ, να τον προϋπαντήσουμε παιδιά στην εξοχή».

Συριανές ιστορίες

από τον Τάκη Κυριτσόπουλο

Στου Αποστόλη το κουτούκι.

Εκείνο το απόγευμα όλοι οι πρόεδροι των ερασιτεχνικών ποδοσφαιρικών σωματείων, που οι ομάδες τους είχαν προκριθεί για τους ημιτελικούς ετοίμασαν «μίτινγκ» στο μαγέΡΙκο του μπάρμπα - Αποστόλη, λίγο πιο πάνω απ' τον Ταξιάρχη.

Στην αναμονή τόσων σημαντικών παραγόντων το κουτουκάκι είχε ντυθεί στα γιορτινά του και κρομμυδομοσκοβολούσε όταν κατέφτασε πρώτος ο πρόεδρος του «Αστέρα» εποχούμενος λάμπρετας από δεύτερο χέρι. Ήτανε άτομο ξερακιανό, εσωστρεφές, άκρως συμπλεγματικό, και ταυτόχρονα ψάλτης αριστερός της Αγίας Παρασκευής. Ευθύς αμέσως, αφίχθηκε πεζή ο ευσταλής πρόεδρος της «Δόξας» ένας σεμνός μεσήλικας με κουστουμάκι στο ποντικό και γραβατάκι γκορντονέ σκούρο και ασορτί ποσέτ στο τσεπάκι του σακακιού. Τρίτος στη σειρά, επέχοντας πόστο προέδρου ήρθε ο εκπρόσωπος της τρίτης τάξης Γυμνασίου Αρρένων, καλός νέος και με αρχάς, αλλά μαθητής του 12 και κάτω και φέρων γλαύκα στο πηλίκιον.

- Έλα και στρώσου μικρέ, του λέει ο κάπελας.

- Βάλε με, μπάρμπα, σε σκοτεινή γωνιά να κάτσω, μη και εμφανιστεί αξάφνου ο γυμναστής μου ο Μαγκουράκης και μου δώκει αποβολή άδικα των άδικων.....

- Παλουκώσου κι έννοιιά σου....

Το γραμμόφωνο έπαιζε ρομαντικά βαλσάκια του Πατέτσου, άμα κάνανε εμφάνα ο Ζεμβαζέλ, πρόεδρος της «Ρόνσιμπακ» αιρετός και ο προπονητής της ομάδας, καθώς και προαλειφόμενος γαμπρός του, Θράσος.

- Χαιρετώ τα πλήθη, φώναξε από την πόρτα ο

Ζεμβαζέλ και όλοι προσηκώθηκαν με σέβας.

- Γεια χαραντάν, συμπλήρωσε βαριά ο Θράσος μπεγλερίζοντας.

- Γεια σου κι εσένανε. Εξ ακοής σε ξέρουμε...

Ο Κάπελας τους καλοστάμνισε και τους έβαλε να καθίσουνε πλάι στους άλλους.

Η συζήτηση άρχισε σε ήπιους τόνους με κάποιες αναπόφευκτες διακοπές όμως, καθώς ο Θράσος ρούφαγε θορυβωδώς τον καφέ του, σε αντίθεση με τον μέλλοντα πεθερό του, που έφερνε το φλυτζάνι στα χείλια του και διακριτικά βουτούσε την γλώσσα του στο ντελβέ.

- Κύριοι, πήρε τον λόγο ο πρόεδρος της «Δόξας» αγριοκοιτάζοντας συγχρόνως το Θράσο, που έχει αρχίσει να γίνεται ενοχλητικός, κύριοι λέγω, συνήλθαμε εδώ.....

- Συνελθε κι εσύ Θράσο, τον παρατήρησε ο Ζεμβανζέλ. Ο Θράσος τότε εξάγει το χαντρικό του, που πατάει τέσσερις καβαλητές και δε βγάζει άχνα.

Ο προλαλήσας ξύνει την κρεατοελιά της μύτης του και συνεχίζει απτόητος:

Προτείνω, αν και σεις συμφωνείτε , ο τελικός του κυπέλλου να διεξαχθεί στην αλάνα του Μυκονιάτη, που κατά τη γνώμη μου πληροί όλες τις προϋποθέσεις...

Διαφωνώ κάθετα, αντιτάχθηκε τότε ο πρόεδρος του «Αστέρα». Ο αγών πρέπει να λάβει χώρα στο γυμναστήριο Πευκακίων. Και γιατί παρακαλώ να μη γίνει το παιχνίδι στην αλάνα της Παιδούπολης, αντέτεινε ο Ζεβανζέλ, με την ελπίδα ότι όλο και κάποιος θα πεταγότανε μέχρι το μαγαζί του, που ήτανε κοντά, ν' αγοράσει κανένα μαντολάτο!

Ένας τελικός τέτοιου βεληνεκούς μόνο στο γήπεδο του «Ορφέα» είναι δυνατό να διεξαχθεί, Ισχυρίστηκε με τη σειρά του ο μαθητής, ρίχνοντας φοβισμένη ματιά στο παράθυρο, μη λάχει και σεργιάνναγε απόξω ο γυμναστής, Μαγκουράκης...

- Στο γυμναστήριο...

- Όχι όχι Στου Μυκονιάτη την αλάνα...

- Στον «Ορφέα», ρε...

- Στην Πετρούπολη, πάσει θυσία...

Διημείφθησαν ύβρεις και απειλήθηκε μπουζουξουλούκι.... ο

Ζεμβανζέλ σηκώθηκε ν' αποχωρήσει. Φτάνοντας στην έξοδο πέταξε κάτω την τραγιάσκα του και απείλησε:

- Θα προβώ σε δηλώσεις...

- Μην αποχωρείτε, κύριε πρόεδρε, θα βρεθεί κάποια φόρμουλα τον ικέτευσε ο καπελάς, φοβούμενος μήπως του μείνουνε τα φαγητά, που είχε ετοιμάσει.

Ο Θράσος τότες τραβάει μία μπουκιασμένη από σέρτικο, φτύνει δυο οργιές απόσταση και αρχινάει:

- Επειδής, να πούμε, παρατηρώ αφιστάμενες απόψεις, εχ τούτου του λόγου το παίγνιον να γένει Καρνάγιο μεριά. Σαφής;

- Δε θα το λέγαμε άσχημη ιδέα, παραδέχονται όλοι εν χορώ.

- Πάντοτες πιστεύα στην κρίση σου, Θράσο αθέρα μου, καμαρώνει ο Ζεβανζέλ και του κάνει πάσα κάτι... χαρτένια.

- Ας το γιορτάσουμε λοιπόν. Κοπιάστε ένα ταμπακισούμε...

- Φέρε παιδί, πέντε ούζα, διατάζει ο Ζεβανζέλ με ψυχική ανάταση εφήβου. –

- Πρόστεσε και τα παρελκόμενα, φωνάζει ο πρόεδρος του «Αστέρα» με λαχτάρα, καθώς η γυναίκα του τον έχει θέσει σε αυστηρή δίαιτα λόγω τριγλυκεριδίων.

- Αμέσως, αμέσως....

- Τι έχεις να την πετσώσουμε, ρώτησε να μάθει Θράσος.

- Έχουμε τα καζάνια μας αναμμένα. Φτάνει για όλους...

- Κάνε το μας λάσπη...

- Μεζές μπριζόλα και μελιτζανάκι τουρσί και βουβάλι μανέστρα άνευ σάλτσας. Διαθέτουμε και πατσά νυκτός. Επιπλέον.....

Τους έφερε σε πρώτη ζήτηση μια καράφα ούζο, μπαγιάτικο ψωμί μέσα σε πανεράκια ψάθινα και κοπανιστή Απάνω Μεριάς.

- Φάγετε, πιέστε, ευφρανθείτε φίλοι μου, ευχήθηκε ο καταστηματάρχης, σκουπίζοντας τις παλάμες την πόδια του.

- Πιέστε , μάγκες, τους παρότρυνε ο Θράσος, μιλώντας βραχνόσερτικα. Το αφεντικό πλερώνει, είπε δείχνοντας το Ζεβανζέλ.

- Πιέστε ανεπιφυλάκτως φίλοι μου, πρόσθεσε ο κάπελας. Εγώ δεν πουλώ οينوπνευματώδη με χημικό! Σας προσφέρω αγνό ποτό απ' το κελάρι μου, απόσταγμα δέκα ετών και όχι απ' το δυναμίτη, που βάζω..... και πίνουνε οι πελάτες μου!

Στην πραγματικότητα σε όλους.... απ' την ίδια νταμιτζάνα έβαζε!

Όταν αποφάγανε τις παλαμίδες τις μαυροψημένες στο λαδοτήγανο το χθεσινό, το ασβεστοτύρι τελεμέ και την τενεκεδιασμένη σαρδέλα, ο μαθητής έστησε το τον κάπελα προ των ευθυνών.

- Ποτό είν' αυτό που μας έφερες κάπελα, για λάντζα;

- Πως και εκφράζεσαι έτσι ; Αναθροφή δεν έχεις;

Ο Θράσος πειρούνιασε έναν γιαπράκι ντολμά και έφτυσε...

- Εμένα ρε, δώνεις να φάω ομπρέλα;

Ο Ζεβανζέλ αποκατάστησε την τάξη χτυπώντας την γροθιά του στην πλάτη του μαθητή. Ακολούθως σήκωσε το ποτήρι του.

-Προπίνω στην ευόδωση του κοινού μας σκοπού...

Ο πρόεδρος της «Δόξας» σκούπισε λαδιά απ' το σακάκι του και έλαβε το λόγο:

- Φίλτατοι συνδαιτυμόνες, άποψή μου είναι να τελεστούνε οι δύο ημιτελικοί αγώνες την Τετάρτη το απόγευμα στο στρατιωτικό γήπεδο και ο μεγάλος τελικός την Κυριακή στο Καρνάγιο.

Όλοι συμφώνησαν δια ανατάσεως της δεξιάς.

Το ἵποστηρίζουμε, αναφώνησε ο Θράσος εν ευθυμία, που εν τω μεταξύ είχε κατεβάσει πέντε ποτήρια ούζο ανέρωτο!

- Θράσος μου είσαι άπαιχτος!

Ελαύνομαι από φιλοδοξία, πατέρα...

Και τώρα, φίλοι ομόσιτοι, ας ορίσουμε τα ζευγάρια....

Ο μαθητής άδραξε την τραγιάσκα του Ζεβανζέλ, έβαλε μέσα τέσσερις κλήρους και ο ταβερνιάρης τράβηξε με δεμένα μάτια. Σε λίγο είχανε οριστικοποιηθεί τα ζευγάρια «Δόξα» εναντίον «Αστέρα» και Τρίτη Γυμνασίου εναντίον «Ρόνστιμπακ».

Και τώρα σεβαστοί μου πατεράδες, πετάχτηκε ο μαθητής σαν σαλιγκάρι μετά τη βροχή, ας επανέλθουμε στα του κυπέλλου.

- Μα ήδη υπάρχει κύπελλο διαθέσιμο, ισχυρίστηκε ο πρόεδρος της «Δόξας» καθώς καθάριζε με σπιρτόξυλο τον τραπεζίτη του.

- Προφανώς θα εννοείτε, κύριε ομόλογε, εκείνο το χαρτόνι, που φέρνει πάνω του την παράσταση αμφορέα. Αυτό όμως έχει φθαρεί.

- Νομίζω πως έχουμε ένα μπρούτζινο γουδί στο σπίτι, πατέρα υπενθύμισε στον Ζεβανζέλ ο Θράσος, καθώς του αμάκιαζε και το τελευταίο τσιγάρο απ' το πακέτο του.

- Το γουδί τό' χουμε, για να στουμπίζει η Ερνούλα τα σκόρδα Θράσο κατιφέ μου, τονε λοξοκοίταξε.

- Μήπως διαθέτει κανένας κάποια αντίκα, ενδιαφέρθηκε ο μαθητής.

- Την πεθερά μου κάγχασε ο Θράσος εν κραιπάλη μέθης....

Τότε ο πρόεδρος του «Αστέρα» ζήτησε και πήρε το βήμα.

- Ελόγου μου, στενοί μου συνεργάτες, είπε αχνά ακόμα, μεροκαματιάρης άνθρωπος είναι και τρεις το λάδι, τρεις το ξίδι! Παρόλα αυτά πουλάω ευχαρίστως το παλτό της γυναίκας μου προς επίτευξη του στόχου μας.

- Κι εγώ τη χρυσή κορώνα του άνω δεξιού γομφίου μου, προσέθεσε με στόμφο ο πρόεδρος της «Δόξας», χτυπώντας με δύναμη τη γροθιά πάνω στο στέρνο του!

- Κι εγώ, κι εγώ, ως εκπρόσωπος του Γυμνασίου, προτίθεται να πουλήσω όλους τους τυφλοσούρτες μου προς αγορά κυπέλλου...

Στο άκουσμα όλων αυτών ο Ζεβανζέλ συγκινήθηκε και μέχρι δακρύων και σκούπισε τα μάτια του στην γραβάτα του Θράσου.

- Η συμβία μου, η Ερνούλα ως γνωστόν, έχει καταχωνιασμένο στο σπίτι ένα βάζο ανεχτίμητης αξίας. Θα της το πάρω με όλη μου την καρδιά και θα το αθλοθετήσω.

- Είσαι μια ευγενική ψυχή, μάστρο Βαγγέλη, φώναξαν όλοι ομού πλην του Θράσου, που αναστατώθηκε στην ιδέα πως του είχε..... ξεφύγει ένα τέτοιο λαβράκι! Θα έπρεπε στο εξής να μεθάει πιο συχνά το γέρο!

- Ρε Γκαρσόν, φώναξε αφεντάδικα, λες και ... θα πλήρωνε ο ίδιος στο λογαριασμό, τσάκω άλλη μια καράφα ούζο από το καλό, και που 'σαι ρίξε και καμιά μπουγιαμπέσα έτσι για κολατσό. Άντε αγιάσουν τα χεράκια σου.

Ο κάπελας κουβάλησε τζιεράκια τηγανητά και κολιούς στη σχάρα.

- Ωραία μαγειρεύεις! Δε μας λαλάς τώρα και κανένα αμανέ;

- Αμέ, γιατί όχι;

Βγάζει τότε μπαγλαμαδάκι της τσέπης και τον νυχοχτυπάει με τέχνη

«Άντε στου παραδείσου την πόρτα,

κάποιος φύτεψε... δυο χόρτα».

- Γεια σου Γιοβάν Τσαούς, ξεφωνίζει ο Θράσος και σαλτάρει για ζειμπέκικο... με μαχαίρι στο στόμα!

- Θράσο, περνάς με κόκκινο....

- Έχω στρώσει κεφάλα ίσαμε με μία ντάνα μπαμπάκι, πατέρα....

Στο τέλος ο κάπελας κουράστηκε να παίζει και τράβηξε για τα ενδότερα του καταστήματος να κάνει σούμες...

Ο Θράσος παρά τα εννιά μποφόρια της σούρας του, κοζάρισε στον καθρέφτη του τοίχου τον καταστηματάρχη να πλησιάζει με το μακρινάρι της λυπητερής...

- Εγώ να παγαίνω... προς ψιλού μου, πατέρα...

- Κάνει ανάγκη σου γιε μου. Εγώ πλερώνω έτσι κι αλλιώς..

- Τότες...να συγκρατηθώ, γέρο μου.

Σηκωθήκανε όλοι τρεκλίζοντας, ενώ ο κάπελας έτρεξε να τους ξεπροβοδίσει...

- Στο κάλο, στο καλό, να μου ξανάρθετε.

Ο Θράσος με τον πεθερό του, πιασμένοι αλλά μπρατσέτα κατηφόρισαν στο γρανιτένιο δρόμο του Ταξιάρχη χαλώντας τον κόσμο με τα τραγούδια τους.

«Να' χα νεράντζι να `ριχνα,

να τσάκιζα το μαστραπάαααα».

Η ώρα είχε προχωρήσει για τα καλά και το ψιλικατζίδικο της Ερνούλας θύμιζε « το πυρ το εξώτερον», έτσι όπως το μαντέμι μπαίνει του μαγκαλιού είχε πυρακτωθεί κατά βγάζοντας το χώρο. Ξάφνου, απ' το μέρος της ανηφόρας ακούστηκαν βυθισμένες φωνές και τραγούδια.

«Στης ματζουράνα στον ανθό

έγειρα ν' αποκοιμηθώωωω».

Ήταν ο Ζεβανζέλ με το Θράσο που ροβολούσαν τρεκλίζοντας μετά την ουζοκατάνυξη στου Αποστόλη το κουτούκι. Στο άκουσμά τους και μόνο οι γυναίκες λακίσανε, γιατί φοβόντουσαν την ελευθεριάζουσα γλώσσα του Θράσου!

- Ε, ώρα να παγαίνουμε κι εμείς, βρε κερά Ρνούλα. Καλά αλλά σου κρατήσαμε συντροφιά τόσες ώρες. Δαύτη δεν ήτανε συντροφιά.... αρμένικη βίζιτα ήτανε!

Αγριεμένοι αφήκε στο πόδι της τη Ζία να προσέχει το μαγαζάκι και οδήγησε τους δύο άντρες στο σπίτι.

Εκεί, το μεν Θράσο τον παραπέταξε απάνω σε μία αντρομίδα να ξερνοβολάει, τον δε Ζεβανζέλ, αφού έγδυσε, του έκανε ένα παγωμένο μπάνιο, του έβαλε τριμμένο κρομμύδι... στα αμελέτητα και του έψησε πικρό καφέ να πιει για να συνέλθει.

- Σαν τον Καρμπόνια βρε θα καταντήσεις, τρομάρα σου, αν συνεχίσεις να μπεκροπίνεις έτσι, τον αποπήρε.

Κατόπιν ξεκρέμασε μια εμαγιέ λεκάνη, τη μισογιόμισε καυτό νερό κι αλάτι, του έβαλε μέσα τις πατούσες του και σχεδόν με τρυφερότητα άρχιζε να του τις πλένει.

Και τούτο δεν ήτανε ένα ποδόλουτρο ευεξίας, άλλα μια απώτερη προσπάθεια ... να μαλακώσουνε κάπως τα νύχια του και να καταφέρει επιτελούς να του τα κόψει, γιατί είχανε γίνει πιο κοφτερά κι από τις ... φαλτσέτες του Σαβέρα, του τσαγκάρη!

=====

«Από το Παπούρι στον Αετό»

Κείμενο – φωτογραφίες από τον κ. Χρήστο Θανόπουλο

Ένα αυγουστιάτικο πρωινό του 2017 αποφάσισα να ακολουθήσω το μονοπάτι Νο 5 (Παπούρι – Αετός), ένα από τα ωραιότερα της Απάνω Μεριάς. Φτάνοντας στο Παπούρι, προσπέρασα τον καθολικό Ναό του Αγίου Παντελεήμονα και άφησα το αυτοκίνητο δίπλα στη γεώτρηση. Το βλέμμα μου πλανήθηκε στο επιβλητικό τοπίο των απόκρημνων ορεινών όγκων που περιβάλλουν το Παπούρι, (κυριαρχεί ο Σύριγγας (434 μ.) με τις ανεμογεννήτριες), τις εύφορες πεζούλες με αμπέλια-οπωροκηπευτικά, τα ολόλευκα σπιτάκια και τις διάσπαρτες βελανιδιές, (*Quercus ithaburensis*, subsp. *macrolepis*), στην περιφέρεια του οικισμού. Άρχισα να περπατώ με γοργά βήματα τον κατηφορικό τσιμεντόδρομο, μέχρι το τέλος του, δίπλα στην πύλη ενός κτήματος. Από εδώ ξεκινούν τα καλοκτισμένα σκαλοπάτια του μονοπατιού, που φιδοσέρονται τότε δεξιά, τότε αριστερά και οδηγούν σύντομα στο ρέμα. Διέσχισα το γεφυράκι και βρέθηκα στην απέναντι (βόρεια) όχθη του ρέματος, με τις χαρακτηριστικές ξερολιθιές που οριοθετούν εγκαταλειμμένα κτήματα. Μετά τη μικρή ανάβαση πέρασα δίπλα από κυψέλες και το καπνιστήρι, απαραίτητο εργαλείο του μελισσοκόμου. Στην Σύρο παράγεται κυρίως θυμαρίσιο μέλι. Λίγο αργότερα το μονοπάτι διχάζεται. Το αριστερό (νοτιοδυτικό) σκέλος του μονοπατιού περνά από την περιοχή Διακόπου, ένα εγκαταλειμμένο λατομείο, με τα λιγοστά σπιτάκια των λατόμων και καταλήγει στην παραλία της Βαρβαρούσας. Ακολουθώ το δεξί (δυτικό) σκέλος του μονοπατιού, που οδηγεί στην παραλία του Αετού. Ανεβαίνω μέχρι τα μισά του Απηγάνου (300 μ.), λόφου που βρίσκεται στη σκιά του ψηλότερου Σύριγγα. Φτάνω σε ένα διάσελο και ανεβαίνω στον επόμενο λόφο που ονομάζεται Φηρό (ή Φυρό) κατέλυμα.

Κάποια μοναχικά αγροτικά πέτρινα κτίσματα διασπούν το χρυσοκίτρινο χαλί του φρυγανότοπου, όπου κυριαρχούν το γαϊδουράγκαθο (*Cardus rychnocephalus*), η αφάνα, χινοπόδι (*Genista acanthoclada*), το θυμάρι (*Thymus capitatus*), η λαδανιά (*Cistus creticus* και *Cistus Salviifolius*). Αριστερά (νότια) απέναντί μου παρατηρώ με έκπληξη μία όαση πράσινου.

Ένα δάσος αρεφτιάς ξεκινά από τις υπώρειες και σκαρφαλώνει στον μακρόστενο λόφο των Κεφαλοβουνίων. Η αρεφτιά ή αγρεφτιά, ή αρευθιά, ή αρευσιτιά ή φείδα ή φίδα ή θαμνοκυπάρισσο ή αρκευθος η Φοινικική (*Juniperus phoenicea*). Η αρκευθος (*Junipera*) είναι γένος που ανήκει στην τάξη των πευκωδών και στην οικογένεια των κυπαρισσίδων. Περιλαμβάνει 60 είδη αρωματικών αειθαλών δένδρων ή θάμνων (Κέδρο στην Ελλάδα, Αόρατος στην Κύπρο). Έχουν δύο ειδών φύλλα, βελονοειδή μυτερά ή λεπιοειδή. Το ξύλο τους είναι σκληρό, ανθεκτικό σε χρόνο, μύκητες, έντομα και χρησιμοποιείται στην επιπλοποιία και οικοδομές. Από μερικά είδη παράγεται έλαιο, το οποίο περιέχει τερπένια, ταννίνες, αμεινοφλαβόνη, κ.ά. Έχει ιδιότητες αντισηπτικές, αντιρευματικές, αντιϊκές, διουρητικές, κ.λπ. Χρησιμοποιείται στην φαρμακευτική και χημική βιομηχανία.

Η αρεφτιά (άρκευθος η Φοινικική) είναι είδος κυπαρισσιού, συναντάται σαν μεγάλος θάμνος ή μικρό δένδρο, ύψους έως 8 μ., με κορμό ευθυτενή και κόμη πυραμιδοειδή, που ξεκινά από τη βάση. Τα φύλλα στα νεαρά δένδρα είναι βελονόμορφα, οξύκορφα, ενώ στα ενήλικα προσομοιάζουν με μικρά ωοειδή επάλληλα λέπια και σκεπάζουν τελείως τους βλαστούς. Οι καρποί είναι σφαιρικοί διαμέτρου 8-14mm, ερυθροκάσταντοι, γυαλιστεροί με αμυδρό επίχρισμα, περιέχουν 3-9 σπέρματα, γωνιώδη, αυλακωτά και ωριμάζουν σε 18 μήνες. Είναι κυρίαρχο δασικό είδος στη Μεσόγειο. Συναντώνται διάφορες ποικιλίες, σε ξερές ασβεστολιθικές πλαγιές της Νοτίου Ελλάδος, νησιών και μέχρι υψόμετρο 1.200 μ. Παρατηρείται επίσης, σε αμμώδη, αργιλώδη, αλκαλικά, ρηχά και φτωχά εδάφη, όπου άλλα είδη δεν μπορούν να αναπτυχθούν. Τα νεαρά άτομα είναι ευάλωτα στο ψύχος.

Στη Σύρο το ξύλο αρεφτιάς (φίδας) χρησιμοποιήθηκε στις στέγες. Τα φέροντα στοιχεία του δώματος της «κατοικιάς» είναι οι «τράβες», δοκάρια από κυπαρίσσι ή χονδρές φίδες, πάνω σε αυτά τοποθετούσαν παλιά σχιστόπλακες ή καλάμια ή σανίδια. Μετά στεγνά φύκια και ένα στρώμα αργιλόχωμα, καλά κυλινδρarisμένο με τον μαρμάρينو κύλινδρο και ακολουθούσε η πορσελάνα (θηραϊκή γη), βρεγμένη και χτυπημένη με τον κόπανο (σπαθωτή στέγη). Στα αγροτικά κτίσματα καλάμια ή αρεφτιές με φύκια στεγνά και σκέτο χώμα της περιοχής ήταν η απλούστερη λύση στέγασης. Ξύλο από κυπαρίσσι ή φίδα χρησιμοποιήθηκαν στην κατασκευή δώματος, υπέρθυρων εξωστών, κουφωμάτων και για παραγωγή ξυλοκάρβουνου.

Η αρεφτιά μαζί με τον σχίνο (*Pistacia lentiscus*), το πουρνάρι (*Quercus coccifera*) και τη φασκομηλιά (*Salvia triloba*) απαντώνται στη ζώνη των αείφυλλων σκληρόφυλλων (μακία βλάστηση). Αντίθετα, η κάπαρη (*Caparis spinosa*) προτιμά τις βραχώδεις ακτές.

Ο Tournefort στις αρχές του 18^{ου} αιώνα ισχυρίζεται ότι είδε εκτεταμένα δάση αρεφτιάς στη Σύρο, τα οποία αργότερα λόγω ανθρωπογενούς παρέμβασης υποβαθμίστηκαν σε φρυγανότοπους. Διασχίζω τις Γαζίες (Γαζίαις), το πλάτωμα μεταξύ Φηρού κατελύματος και Κεφαλοβουνίων. Μπαίνω μέσα στο δάσος της αρεφτιάς και σπεύδω προς την παραλία του

Αετού. Με συνεπαίρνει η ψιλή άμμος και τα κρυστάλλινα γαλανά νερά της θάλασσας, που εμφανίζονται ξαφνικά μπροστά μου σαν οπτασία. Στη βόρεια άκρη της παραλίας (δεξιά), υπάρχουν δύο αρμυρίκια (*Tamarix tetrandra*) και μία παρέα απολαμβάνει τη σκιά τους. Δύο κοπέλες με δυνατά γέλια, πειράγματα και μακροβούτια απολαμβάνουν το μπάνιο τους στα εξωτικά νερά. Ο όρμος του Αετού εκτός από την ομώνυμη παραλία, περιλαμβάνει βορειότερα, μια δεύτερη μικρότερη, το Αυλάκι, στην οποία μπορεί να πάει κανείς με σκάφος.

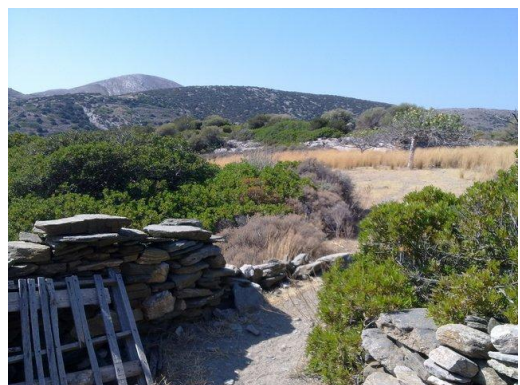
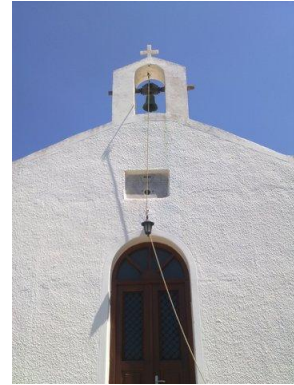
Ξεκουράζομαι και παίρνω το δρόμο της επιστροφής μέσα από το δάσος, στους πρόποδες των Κεφαλοβουνίων. Από εδώ μπορεί κανείς να ακολουθήσει το μονοπάτι που περνά από το διάσελο ανάμεσα στους λόφους Γάδαρος – Κεφαλοβούνια και αφού συναντήσει αγροικία με πέτρινο αλώνι και πατητήρι, να καταλήξει στην παραλία της Βαρβαρούσας. Κινούμαι στην ίδια κατεύθυνση απ' όπου ήρθα, ανεβοκατεβαίνω λοφάκια, ξερολιθιές και κατευθύνομαι προς το ρέμα. Σε κάποιο σημείο παρατηρώ τα χαρακτηριστικά περιττώματα με σποράκια, της ατσίδας (*Mustela* ή *Martesfoina*). Κατηφορίζω και εισέρχομαι στο ρέμα. Ακολουθώ με κόπο την κοίτη του, πατώντας πάνω στις κροκάλες και σκαρφαλώνοντας περιοχές μικρών καταρρακτών με βάθρες, όταν βεβαίως υπάρχει νερό το φθινόπωρο ή το χειμώνα. Καλαμιώνες και κυψέλες με υποδέχονται στην νότια όχθη του ρέματος. Η περιοχή είναι δύσβατη και μόνο αφού περάσω απέναντι, στη βόρεια όχθη του ρέματος ξαναβρίσκω το μονοπάτι και φθάνω στο γεφυράκι. Επιστρέφω στο αυτοκίνητο, κάνω μια τελευταία στάση στο υπέροχο πάλλευκο εκκλησάκι του Αγ. Παντελεήμονα, για να ανάψω ένα κεράκι και να απολαύσω τη μαγευτική θέα με τα λιλιπούτεια κτήματα-αναβαθμίδες, οικίες και στο βάθος το απέραντο γαλάζιο του Αιγαίου Πελάγους.

Βιβλιογραφία

- Αναστασίου Τάσος, Σύρα, Ιστορική μνήμη, Περιήγηση, σελ. 105, Φρ. Καλουτάς, Ερμούπολη 1993
- Γαλανόπουλος Τάκης, Τα Μονοπάτια της Απάνω Μεριάς Σύρου, σελ. 64, 76, Συριανά Γράμματα, Τεύχος I, Περίοδος Β', Απρίλιος 2017, Εκπαιδευτήρια Αγ. Παύλος, Αθήνα.
- Κάρτας Αθανάσιος, Σύρος, Ελληνική Παραδοσιακή Αρχιτεκτονική, σελ. 24 και 28. Εκδοτικός Οίκος ΜΕΛΙΣΣΑ, Αθήνα 1982.
- Καϊλής Νικόλαος, Απάνω Μεριά. Μια πρώτη επαφή με τη βλάστηση της περιοχής, σελ. 218-219, Συριανά Γράμματα, Τεύχος I, περίοδος Β', Απρίλιος 2017, Εκπαιδευτήρια Αγ. Παύλος, Αθήνα.
- Σφήκας Γεώργιος, Δένδρα και θάμνοι της Ελλάδας, εκδόσεις EFSTATHIADES GROUP A.E., Αθήνα 1991.
- Χάρτης Σύρου, Anavasi, 10.22, Τοπο, Aegean Cyclades, 1:20.000, Αθήνα 2010.

- Χάρτης Νήσος Σύρος, Υπό Νικολάου Κοτσοβίλη, Εν Σύρω 1914, εκ του Τυπολιθογραφείου Ν. Φρέρη, Επανέκδοση Βιβλιοπωλείου Φρ. Καλουτά.
- <https://el.wikipedia.org/wiki/Άρκευθος>
- <https://el.wikipedia.org/wiki/Μελισσοκομία>
- <https://www.siros.gr/index.php/drastiriotites/monopatia/kini-delfini/aetos>

Μερικές από τις φωτογραφίες της διαδρομής

ΕΛΣΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ – «PASS age»- εικαστική δράση στους δυο χώρους.

Μετά την φιλοξενία έργων της σε μουσεία και ιδιωτικές συλλογές τώρα στο κτήριο του **Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και στο «BOOZE»**

Την έκθεση καλωσορίζουν **ο Δήμος Αθηναίων και το Πανεπιστήμιο Αθηνών**

ΥΠΕΡΤΙΤΛΟΣ - Έλσα Χαραλάμπους - «PASS age»

Σε απόλαυση της τέχνης και του πνεύματος εξελίχθηκαν τα εγκαίνια

Η Έλσα Χαραλάμπους με εξαιρετικές σπουδές στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, έχει στο ενεργητικό της πάμπολλες συμμετοχές σε εκθέσεις εντόπιες και διεθνείς, ενώ έργα της βρίσκονται σε μουσεία και σε ιδιωτικές συλλογές.

Παρουσία προσωπικοτήτων και φίλων της τέχνης πραγματοποιήθηκαν την Παρασκευή 20 Απριλίου τα εγκαίνια των δύο παράλληλων δράσεων της εικαστικού Έλσας Χαραλάμπους, τόσο στην παρόδιο στοά επί των οδών Αιόλου, Κολοκοτρώνη και Βασιλικής όσο και στον τόπο εφαρμοσμένης αισθητικής BOOZE, με γενικό τίτλο "PASS – age" (πέρασμα).

Και οι δυο αυτές καλλιτεχνικές απόπειρες της ταλαντούχας εικαστικού έτυχαν ιδιαίτερης μνείας από τον διαδικτυακό τόπο του Δήμου Αθηναίων Athens Trigo, που έγραψε ότι «Η έκθεση Pass age της Έλσας Χαραλάμπους «ξεκίνησε» αυτή την Παρασκευή 20/4 σε δύο χώρους. Στο Booze της οδού Κολοκοτρώνη, αλλά και στην παρόδιο στοά που βρίσκεται στο σταυροδρόμι των οδών Αιόλου, Κολοκοτρώνη και Βασιλικής και ανήκει στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης του ΕΚΠΑ.

Την έκθεση παρουσιάζουν ο διαδικτυακός τόπος του Δήμου Αθηναίων [Athens Trigo](#) και το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Ο διαδικτυακός τόπος του Δήμου Αθηναίων Athens Trigo επισημαίνει:

Η έκθεση Pass age της Έλσας Χαραλάμπους "ξεκίνησε" την Παρασκευή 20/4 σε δύο χώρους. Στο Booze της οδού Κολοκοτρώνη, αλλά και στην παρόδιο στοά που βρίσκεται στο σταυροδρόμι των οδών Αιόλου, Κολοκοτρώνη και Βασιλικής και ανήκει στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης του ΕΚΠΑ.

Να υπενθυμίσουμε εδώ πως η παρόδιος στοά καθαρίστηκε και λειτουργεί ως χώρος τέχνης και χάρη στις προσπάθειες του Προγράμματος μας.

PASS age, Έλσα Χαραλάμπους, εικαστική εγκατάσταση».

Από την πλευρά το Δελτίο Τύπου του Πανεπιστημίου έχει ως εξής:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Σχολή Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης

Παρόδιος Στοά

στην Αιόλου - Κολοκοτρώνη - Βασιλικής

ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ

Δελτίο Τύπου

Την Παρασκευή 20 Απριλίου 2018 και ώρα 20.00 εγκαινιάζεται στην Παρόδιο Στοά της Αιόλου - Κολοκοτρώνη - Βασιλικής, η έκθεση σχεδίων και ζωγραφικής **της Έλσας Χαραλάμπους** με τίτλο PASS age

«Με το πορτραίτο, ως μια παλαιότατη και εγκυρότατη αναζήτηση του εικαστικού νοήματος στη τέχνη, η ζωγράφος επιδιώκει να αποτυπώσει και να διερευνήσει όσα ένα πρόσωπο μπορεί 'να πει' μόνο του, αλλά και όσα η ίδια καταφέρνει να ερμηνεύσει» όπως έχει γράψει ο Ιστορικός Τέχνης Κωνσταντίνος Μπάσιος.

Η Έλσα Χαραλάμπους με εξαιρετικές σπουδές στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, έχει στο ενεργητικό της πάμπολλες συμμετοχές σε εκθέσεις εντόπιες και διεθνείς, ενώ έργα της βρίσκονται σε μουσεία και σε ιδιωτικές συλλογές.

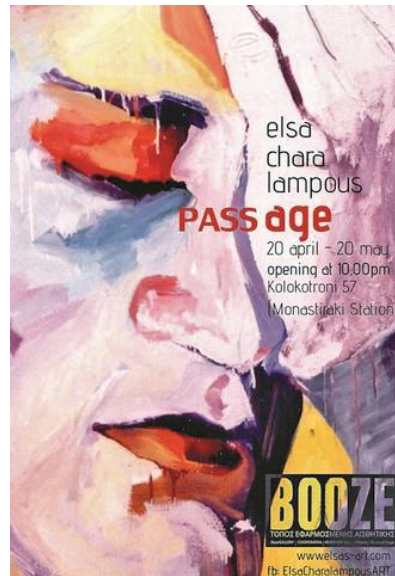
«Επιλέγοντας μια κάποια, σχετική αφαίρεση των πραγματικών χαρακτηριστικών μιας φυσιογνωμίας και επιδιώκοντας μια σχεδόν αντιπαραθετική ή διαδραστική τοποθέτηση όλων αυτών των σχεδίων επάνω στις προθήκες της Παρόδιου Στοάς, επιτυγχάνει να συστήσει μια εφήμερη προσωπείο-τοιχογραφία. Μια οριζοντίωση που παρακολουθεί τον θεατή/διαβάτη...».

Διάρκεια: 16 Απριλίου -11 Μαΐου 2018

Τόπος: Παρόδιος Στοά στην Αιόλου - Κολοκοτρώνη - Βασιλικής [Μοναστηράκι]

Για την έκθεση έγραψαν Διαδυκτιακά Μ.Μ.Ε καθώς και εφημερίδες. Η δουλειά της Παρουσιάστηκε από το κανάλι EPSILON TV ενώ πρόκειται να δώσει συνέντευξη στην ΕΡΤ 1

Μερικά από τα εκτεθέντα έργα:

ΤΙΤΛΟΣ Χρόνια Πολλά Μάνο, με την «άγια μέθη» σου

Από την κ. Λίτσα Χαραλάμπους

ΔΕ ΘΑ ΞΕΧΑΣΩ ΠΟΤΕ τη λαχτάρα του αγαπημένου μου φίλου Γιώργου από την Πρέβεζα να αφιερώνει μια βραδιά για το Μάνο Ελευθερίου με όλα τα έξοδα καλυμμένα από τον ίδιο. Λάτρευε το τραγούδι του «Είσαι η Πρέβεζα και το Κιλκίς»

ΉΞΕΡΕ ΟΤΙ ΜΕ ΤΟ ΜΑΝΟ έχουμε φιλία. Γνώριζε ακόμη ότι του έχω μεγάλη αδυναμία. Στις κουβέντες μας τον ανάφερα ως ο «δικός μας Μάνος», δηλώνοντας έτσι αποκλειστικότητα.

« ΣΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ» μου είχε πει, «μίλα του, πείσε τον να έλθει στην Πρέβεζα.. να τον δουν οι άνθρωποι εδώ που τον αγαπούν... και δε θα έχει καμία ταλαιπωρία... Αν δεν ταξιδεύει με αεροπλάνο θα στείλω ταξί να τον πάρει από το σπίτι του και να τον αφήσει πάλι εκεί...». Όταν του είπα ότι ο Μάνος, μου απάντησε πως «μεγάλωσε πια και δεν μπορεί την ταλαιπωρία..» απογοητεύτηκε.

Ο ΚΑΛΟΣ ΜΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ δεν είναι πια κοντά μας. Έφυγε αδόκητα από τη ζωή, νωρίς. Πέρασαν τρία περίπου χρόνια από τον θάνατό του και δεν μου φεύγει από το νου το παράπονό του «Αχ βρε Λίτσα δεν κατάφερες να μας φέρεις το Μάνο...» \

ΟΜΩΣ ο Μάνος, το εννοούσε. Όσες φορές τον είχα ρωτήσει πώς νοιώθει με όλη αυτή την εν ζωή αναγνώριση, **μου απαντούσε ότι «χαίρεται, αλλά κουράζεται»...**

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ έδωσε σε συνέντευξη που είχε παραχωρήσει στο ΛΟΓΟ στην ερώτηση «αν πιστεύει ότι η Σύρος τον έχει τιμήσει όσο θα ήθελε»: «Το παράκαναν στις τιμές. Μια ακόμη τιμή και θα γίνουμε γραφικοί. Δεν ξεχνώ όμως με ευγνωμοσύνη ότι οι «τιμές» άρχισαν επί δημαρχίας Λεωτέρη Πιταούλη, ακόμη, και επί δημαρχίας Δεκαβάλλα έφτασαν στο «απροχώρητο». Μόνο ευχαριστίες έχω σε όλους. Νισάφι».

ΕΠΙΣΗΣ ΜΕ ΑΥΤΟΣΑΡΚΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΕΙΧΕ ΠΕΙ ΣΤΟ [ATHENS VOICE](#): «ΜΕ ΦΩΝΑΖΟΥΝ ΑΠΟ ΔΩ ΚΑΙ ΑΠΟ ΕΚΕΙ ΝΑ ΜΙΛΩ Η ΝΑ ΑΠΑΓΤΕΛΛΩ. ΔΙΑΒΑΖΩ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ, Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΑΕΙ. ΠΑΛΙΑ ΗΤΑΝ ΕΝΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙ, «Η ΜΠΕΡΑΙΝΑ», ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΠΑΡΕΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΕΤΡΑΤΡΟΧΟ ΙΠΠΗΛΑΤΟ ΟΧΗΜΑ. ΑΥΤΟ ΚΑΝΩ ΤΩΡΑ ΕΓΩ, ΠΗΓΑΙΝΩ ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΕΡΗ. ΜΕ ΦΩΝΑΖΟΥΝ ΣΕ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΑΝΤΟΥ...».

ΔΕ ΜΟΥ ΚΑΝΕΙ ΕΝΤΥΠΩΣΗ. Η ζωή και το έργο του κρύβουν μελαγχολία και μια μοναξιά, γλυκόπικρη. Όσο περνούν τα χρόνια αυτός ο αυτοσαρκασμός φουντώνει. Ακόμη και σε εκδηλώσεις προσκαλεσμένος καταλήγει στη φράση:«.. Ξέρετε πάσχω από μια ανίατη ασθένεια.. Από τα γηρατειά»!

Ο ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΝΟΣ στις 12 Μαρτίου, έγινε 80 χρόνων.

ΜΙΑ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗ με ποιητικές συλλογές, διηγήματα, νουβέλες, **μυθιστορήματα και περισσότερα από 500 τραγούδια!** Με [Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας](#) για το μυθιστόρημά του "Ο καιρός των χρυσανθέμων" και με Βραβείο από την Ακαδημία Αθηνών για το σύνολο του έργου του. Με σημαντική παρουσία ως αρθογράφος, επιμελητής εκδόσεων, εικονογράφος και ραδιοφωνικός παραγωγός.

ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ, εκτός από τα γραπτά του, είναι η σεμνότητα – στέρη βάση για όλες τις αρετές όπως θα έλεγε ο Κομφούκιος - και η γενναιοδωρία του.

Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ είναι πράξη καθημερινότητας αφού μετά από τόσες δόξες μένει στο ενοίκιο. Δεν τον ενδιέφερε να βγάλει χρήματα. Σήμερα ζει με σύνταξη 600 ευρώ.

Επέτρεψε στον επαγγελματικό τομέα να τον εκμεταλλευτούν «αφάνταστα». *Άγρια πράγματα ,*

θα πει «που τα άφησα και πέρασαν».. Και αν αυτό είναι στάση ζωής φαίνεται από το γεγονός ότι και τώρα γράφει τραγούδια πάλι για το τίποτα.

ΓΙΑΤΙ Ο ΜΑΝΟΣ ΜΕ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΤΟΥ τραγούδια υπερασπίζεται το φτωχό, τον μετανάστη, τον πρόσφυγα, τον αδικημένο.

ΕΙΝΑΙ Ο ΠΟΙΗΤΗΣ αυτών που πέρασαν και περνούν από «**μαστιγωτές και συμπληγάδες**».

Που κουβαλούν το σταυρό των βασανισμένων. Εκείνων που ψάχνουν να βρουν προορισμό.

Αυτών που το «*σεργιάνι τους στον κόσμο ήταν δέκα μέτρα γης/ όσο πιάνει ένα σπίτι και ο τοίχος μιας αυλής.*» .

ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΜΑΙ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΒΕΒΑΙΗ είναι πως παραμένει ερωτευμένος με την διεκδίκηση των δικαιωμάτων των **κονηγημένων και των πικραμένων**.

Τα «*παραπονεμένα λόγια*» του απηχούν σε πολλές μεταφράσεις.

ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΓΝΩΣΤΗΣ ΓΑΛΑΝΤΟΜΙΑΣ ΤΟΥ προς την γενέτειρά του, η Δημοτική Βιβλιοθήκη Ερμούπολης έκλεισε για ένα μήνα προκειμένου να συγκεντρωθεί η συλλογή «Μάνου Ελευθερίου», ως ενιαίο σύνολο, στην κεντρική αίθουσα της εισόδου. Πρόκειται για την ογκωδέστερη δωρεά που περιλαμβάνει πλήθος έργων της Νεοελληνικής Γραμματείας και μάλιστα σπάνιες εκδόσεις των μεγάλων Ελλήνων ποιητών, του Ελύτη, του Σεφέρη, του Καβάφη και άλλων.

ΕΧΩ ΓΡΑΨΕΙ ΤΕΣΣΕΡΑ- ΠΕΝΤΕ ΚΕΙΜΕΝΑ γι' αυτόν στο διάβα των χρόνων που δείχνουν πόσο γρήγορα περνά ο καιρός. Συμπεραίνω πόσο λίγα μπορεί να προσθέσει ο οποιοσδήποτε στην λουσμένη στο φως μοναδικότητα του έργου του. Ενός έργου που μοιάζει πως καμιά λέξη επιπλέον δεν την αφορά.

ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ ΠΟΥ ΤΟΝ ΑΓΑΠΩ περισσότερο από τότε που τον γνώρισα προσωπικά και τον διαβάζω βαθύτερα. Που δε ζω στη φαντασία των στίχων του όταν τους τραγουδούσα ως έφηβη στο σχολείο.

ΑΝΑΣΚΑΛΕΥΟΝΤΑΣ το φωτογραφικό αρχείο της εφημερίδας τον βρήκα σε αμέτρητες απαθανάτισεις στιγμών. Μου άρεσε πιο πολύ, αυτήν εδώ τη φορά, τούτη η αναμνηστική εικόνα απίστευτης τρυφερότητας όταν το 2011 σε μια συναυλία προς τιμή του στη Σύρο, συνάντησε τον πρώην δημοτικό σύμβουλο Γιάννη Πιταούλη να κρατά στην αγκαλιά του το γιο του. Ο μικρούλης ανταποδίδει με ένα πλατύ χαμόγελο το απαλό παιχνίδισμα του Μάνου όπου «*Στα μάτια του έτρεχε μεγάλος ποταμός..*»

ΑΠΟ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ, που δεν υπάρχει άλλος στιχουργός να αγαπώ τόσα πολλά του, αγαπάω, πιο πολύ για δικό μου εσωτερικό λόγο μαζί με το «Άλλος για Χίο τράβηξε», «**Η σούστα πήγαινε μπροστά**», «Κάτω απ' τη μαρκίζα», «Η Διαθήκη», «Άμλετ της Σελήνης», τον «Άγιο Φεβρουάριο» . Αγαπώ τους στίχους του: «*Πρόσφυγα σ' έριξαν εδώ/ κι ο χάρος έξι βήματα/ στα χρόνια που 'ρθα να σε δω/ μέσα στα παραπήγματα. Κι αυτά συμβαίνουν στον καιρό. Μα από τότε μέχρι εδώ/ σπίτι μείναμε μόνο δυο: ο Άγιος Φεβρουάριος κι εγώ.*»

ΑΓΑΠΩ ΤΗ ΔΥΣΚΟΛΗ ΑΠΟΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ γραφή του. Αυτήν που απαιτεί αναλύσεις, ανιχνεύσεις, βαθιά ματιά για να βρεις τα σημάδια που τραυμάτισαν βιωμένες στιγμές - παρακαταθήκες εποχών. «*Πικρά νησιά κοχύλια της ψυχής/ αισθήματα που ζουν μες στη φορμόλη/ μια πιστολιά στην άκρη της ζωής/ γράμμα στερνό που αρχίζει: Έν Ερμουπόλει*»...

ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ το έργο του. Καθρέφτης της ζωής μας η πένα του και σπίρτο στο κουτάκι τού νου και της καρδιάς μας τα τραγούδια του, που θα παίρνουν στον αιώνα τον άπαντα μόνα τους μια εύμορφη φωτιά.

Ο Μάνος Ελευθερίου

Ο ΑΓΑΠΗΤΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ – ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΛΕΣΧΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ
ΕΡΜΟΥΠΟΛΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ- ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΙΤΣΑΣ ΕΓΡΑΨΕ ΕΝΑ ΠΟΙΗΜΑ «ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΑ 80Α
ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΟΥ ΣΥΡΙΑΝΟΥ ΠΟΙΗΤΗ ΣΤΙΣ 12 ΜΑΡΤΙΟΥ», ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΦΙΛΟΞΕΝΕΙ Η ΣΤΗΛΗ ΣΗΜΕΡΑ.

ΤΙΤΛΟΣ - Στο Μάνο μας

Μας είπανε σοφοί

με ύφος περισπούδαστο

«Ο ποιητής μιλάει στις καρδιές μας!»

Εσύ, χαμογέλασες...

Ανακοίνωσαν ειδήμονες

της τέχνης του λόγου

«Ο ποιητής μοιράζεται τον ήλιο με τους αναγνώστες του!»

Εσύ, χαμογέλασες...

Διαβάσαμε σε βιβλία

που έγραψαν σπουδαίοι

«Ο ποιητής μιλάει με λόγια της φωτιάς!»

Εσύ, χαμογέλασες...

Ακούσαμε ρήτορες

πολυπράγμονες να λένε

«Ο ποιητής αφουγκράζεται τους ψιθύρους του ανέμου!»

Εσύ, μας χαμογέλασες...

Σήμερα που έχεις

τα γενέθλιά σου

διαβάσαμε ποιήματά σου

και η ελπίδα φώλιασε

στην ψυχή μας!

Στα χείλη ζωγραφίστηκε ένα χαμόγελο,

το χαμόγελό σου!

Σ' ευχαριστούμε, Μάνο!

Σου ευχόμαστε να φτάσεις τα 100 χαμόγελα

και να τα ξεπεράσεις!

Πάντα με τη διάθεση

να τα μοιράζεσαι μαζί μας!

Σ' ευχαριστούμε, Μάνο!

ΜΕΓΑΡΟ ΤΣΙΡΟΠΙΝΑ

Κείμενο – φωτογραφίες από τον κ. Χρήστο Θανόπουλο

Η πλατεία Τσιροπινά και το μέγαρο Τσιροπινά, έδρα της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου (Π.Ν.Α.), εντοπίζονται ανάμεσα στις οδούς Καλομενοπούλου και Απόλλωνος, σε μία από τις ωραιότερες περιοχές της Ερμούπολης, όπου συνυπάρχουν εντυπωσιακά κτίρια.

Η πλατεία Τσιροπινά διανοίχτηκε το 1880, αλλά πήρε αργότερα το όνομα του Κωνσταντίνου Αντ. Τσιροπινά που διετέλεσε δήμαρχος από το 1887 έως το 1895. Η περιοχή ανήκε στον Θεσσαλό έμπορο Νικόλαο Μεταξά (1796-1855) έναν από τους πρώτους οικιστές της Ερμούπολης. Το 1982 τοποθετήθηκε στο κέντρο της πλατείας η προτομή του αντιστασιακού αξιωματικού κατά της Χούντας Σπύρου Μουστακλή, ο οποίος είχε υπηρετήσει στην Ερμούπολη. Την προτομή φιλοτέχνησε ο γλύπτης Άγγελος Βλάσης.

Ο Κωνσταντίνος Α. Τσιροπινάς (1845-1919), ήταν γιός του Χιώτη εμπόρου Αντωνίου Τσιροπινά και της Ζηνοβίας Παρπαριά. Παντρεύτηκε το 1875 την Καλλιόπη Εμμ. Σαλούστρου και διαδέχθηκε τον πεθερό του στο βυρσοδεψείο. Υπήρξε επιπλέον ένας από τους ιδιοκτήτες του Νεωρίου, τραπεζίτης και εφοπλιστής. Έκανε τέσσερα παιδιά (τον Αντώνη και τον Εμμανουήλ που ασχολήθηκαν με τις επιχειρήσεις της οικογενείας, ενώ πάντρεψε τις κόρες του Μαρία και Ζενή με τους τραπεζίτες Εμμ. Ε. Λαδόπουλο και Θεμ. Γ. Αράγκη).

Η νεοκλασική οικία Τσιροπινά κτίστηκε (1883-4) από τον εργολάβο Χατζηγεώργιο Γρέκα για λογαριασμό του βιομήχανου Εμμανουήλ Σαλούστρου και του γαμπρού του Κωνσταντίνου Τσιροπινά. Το κτίριο έχει μονώροφη όψη επί της πλατείας, με προεξέχον μαρμάρινο ιωνικό πρόθυλο στην κύρια είσοδο, που δεν συνδέεται οργανικά με την αρχιτεκτονική του κτιρίου και υπάρχει εντοιχισμένη μαρμαρίνη πλάκα με την επιγραφή: «Δωρεά Αντωνίου Τσιροπινά». Η δωρεά πραγματοποιήθηκε με μυστική διαθήκη το 1938, προς το ελληνικό δημόσιο, (δημοσιεύθηκε σε ΦΕΚ το 1957), υπό τον όρο στην οικία να στεγάζεται η Νομαρχία ή διάδοχη της κατάσταση. Η βάση του κτιρίου είναι κτισμένη με δόμους από μάρμαρο και κονίαμα στους αρμούς, ενώ το υπόλοιπο κτίριο είναι σοβατισμένο. Διαιρείται με παραστάδες που φέρουν πήλινα κορινθιακά επίκρανα. Υπάρχει γείσο με μικρά πήλινα φουρούσια (γεισίποδες), κολονάκια στο στηθαίο και δύο γυναικεία αγάλματα πάνω σ' αυτό, όλα πήλινα. Η πίσω πλευρά του αρχοντικού βλέπει στη θάλασσα και είναι διώροφη, λόγω της μεγάλης υψομετρικής διαφοράς. Το ισόγειο στην πίσω όψη, που αντιστοιχεί με το υπόγειο της πρόσοψης, έχει γίνει με τοξωτά ανοίγματα και διαθέτει θολοδομίες στη βάση, για τη θεμελίωση στους βράχους.

Η μεγάλη ανοικτή βεράντα του 1^{ου} ορόφου, που αντιστοιχεί με το ισόγειο της πρόσοψης, κλείστηκε με τζαμαρία πριν πενήντα περίπου χρόνια.

Η κύρια είσοδος στο μέγαρο είναι μεγαλοπρεπής και αφού ανεβεί κάποιος τα πέντε εξωτερικά και έντεκα εσωτερικά σκαλιά, εισέρχεται σε μεγάλη αίθουσα υποδοχής με πίνακες στους τοίχους, πλούσιο πλαστικό διάκοσμο στην οροφή (γύψινα ανάγλυφα φυτικά μοτίβα σε κορνίζες, περιβάλλουν ρόδακες σε τετράγωνα). Ζώνη με ανάγλυφο φυτικό διάκοσμο και λεοντοκεφαλή

επιστρέφει κάθε δίφυλλη θύρα των δωματίων, που είναι διατεταγμένα γύρω από ένα διάδρομο σε σχήμα Π. Ορισμένα δωμάτια σώζουν τις γύψινες διακοσμήσεις στις οροφές.

Η πίσω κλειστή βεράντα με την μοναδική θέα προς τα Βαπόρια και τη θάλασσα, λούζεται στο άπλετο ηλιακό φως, φέρει δύο διακοσμητικές κόγχες στους πλευρικούς τοίχους και επικοινωνεί με την κεντρική αίθουσα – γραφείο του χωρικού Αντιπεριφερειάρχη Κυκλάδων, γύρω από την οποία διατάσσονται όλα τα δωμάτια.

Το μέγαρο Τσιροπινά αποτελεί ουσιαστικά το διοικητήριο της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου (τηλ. 2281361500), που παλαιότερα ονομαζόταν Νομαρχία Κυκλάδων και αργότερα είχε μετονομαστεί σε Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Κυκλάδων.

Στεγάζεται ο χωρικός Αντιπεριφερειάρχης Κυκλάδων, η Γενική Διεύθυνση Εσωτερικής Λειτουργίας, το Περιφερειακό Συμβούλιο, η Διεύθυνση Διοίκησης Κυκλάδων (Τμήμα Προσωπικού), η Διεύθυνση Οικονομικού Κυκλάδων, η Γραμματεία Οικονομικής Επιτροπής, η Αυτοτελής Διεύθυνση Νομικών Υπηρεσιών (σύνολον περίπου 25 άτομα).

Η Π.Ν.Α. υπάγεται στο Υπουργείο Εσωτερικών, είναι μία από τις δεκατρείς διοικητικές περιφέρειες της Ελλάδος, που περιλαμβάνει τα νησιωτικά συμπλέγματα των Κυκλάδων και της Δωδεκανήσου. Έχει έδρα την Σύρο και έκταση 5.286 χλμ²., δηλαδή 4% της συνολικής έκτασης της χώρας, με πληθυσμό 308.975 κατοίκους (απογραφή 2011).

Περιλαμβάνει συνολικά 13 Περιφερειακές Ενότητες (Π.Ε.) περισσότερες από οποιαδήποτε περιφέρεια της χώρας, στις οποίες υπάγονται οι 33 δήμοι της, π.χ. Π.Ε. Σύρου, Δήμος Σύρου – Ερμούπολης, έκταση 102,4 χλμ²., πληθυσμός 21.507, Π.Ε. Ρόδου, Δήμος Μεγίστης, Ρόδου, Σύμης, Τήλου, Χάλκης, κ.λπ. Οι διοικούντες την Περιφέρεια (Περιφερειάρχης, Αντιπεριφερειάρχης, Περιφερειακό Συμβούλιο) είναι αιρετοί και εκλέχθηκαν στις τελευταίες δημοτικές εκλογές (2014). Έχει εκλεγεί Περιφερειάρχης ο κ. Χατζημάρκος Γεώργιος με έδρα την Σύρο. Χωρικός Αντιπεριφερειάρχης Κυκλάδων είναι ο κ. Λεονταρίτης Γεώργιος, Δωδεκανήσου ο κ. Κόκκινος Χαράλαμπος, ενώ υπάρχουν 5 θεματικοί αντιπεριφερειάρχες (Συγκοινωνιών, Τουρισμού, κ.ά.), διορισμένοι από τον Περιφερειάρχη. Επίσης, έχουν εκλεγεί 49 Περιφερειακοί Σύμβουλοι (από τη Σύρο ο κ. Δαδός Μάρκος, η κ. Παπίτση Χρησιάννα και ο κ. Μακρυωνίτης Γεώργιος). Οι συνεδριάσεις του Περιφερειακού Συμβουλίου, λαμβάνουν χώρα κάθε μήνα εκ περιτροπής στη Σύρο (στην Αίθουσα Συνεδριάσεων Ξενοδοχείου Ερμής ή Αίθουσα Επιμελητηρίου Κυκλάδων, Αγ. Νικολάου 6) ή στη Ρόδο (Περιφερειακό Μέγαρο), κάποιες φορές με τηλεδιάσκεψη μεταξύ Σύρου – Ρόδου και σπανίως σε άλλα νησιά π.χ. Λέρο, Νάξο, Κω (σε αίθουσες συνεδριάσεων ξενοδοχείων).

Επίσης, συνεδριάζουν 1-2 φορές το μήνα οι διάφορες επιτροπές, Οικονομική, Περιφερειακή Επιτροπή Διαβούλευσης, Τουρισμού, Περιβάλλοντος. Τα θέματα που εξετάζονται στο Περιφερειακό Συμβούλιο και στις επιτροπές αφορούν έργα οδικού δικτύου, κατασκευή εργοστασίων αφαλάτωσης, συντήρηση δικτύου ύδρευσης, κατασκευή λιμενικών έργων, διενέργεια ψεκασμών κατά δάκου – κουνουπιών, κ.ά. Η Π.Ν.Α. διαχειρίζεται κονδύλια κρατικά και κοινοτικά. Σημαντικές αρμοδιότητες έχει ο Έπαρχος και ο Εκτελεστής Γραμματέας. Οι Έπαρχοι είναι πολιτικοί προϊστάμενοι των

υπηρεσιών, των κατά τόπους Π.Ε..Υπάρχει η Περιφερειακή Επιτροπή Ισότητας των φύλων και το Περιφερειακό Ταμείο Ανάπτυξης Ν. Αιγαίου.

Οι διευθύνσεις – τμήματα της Π.Ν.Α. έχουν γραφεία τόσο στη Σύρο όσο και στη Ρόδο, όπως η Αυτοτελής Δ/ση Νομικών Υπηρεσιών, Αυτοτελής Δ/ση Πολιτικής Προστασίας (σε όλες τις Π.Ε.), Αυτοτελές Τμήμα Εσωτερικού Ελέγχου, Αυτοτελές Τμήμα Παλλαϊκής Άμυνας και Πολιτικής Σχεδίασης Εκτάκτων Αναγκών, Γραφείο Τύπου, Δημοσίων και Διεθνών Σχέσεων, Δ/ση Διαφάνειας και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Δ/ση Αναπτυξιακού Προγραμματισμού (Τμήμα Εφαρμογής Προγραμμάτων και Έργων, κ.ά.), Δ/ση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού (Τμήμα Υδροοικονομίας, Περιβάλλοντος, κ.ά.), Δ/ση Τεχνικών Έργων (Τμήμα Μελετών, Εκτέλεσης Έργων, Εργαστηρίων και Ποιοτικού Ελέγχου, Τεχνικής Υποστήριξης μικρών δήμων, κ.ά.), Γενική Δ/ση Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής (Τμήμα Φυτικής και Ζωικής Παραγωγής, Ποιοτικού και Φυτοϋγειονομικού Ελέγχου, Πολιτικής Γης και Διαχείρισης Ακινήτων ΥΠΑΑΤ, Δ/ση Αλιείας, Υδατοκαλλιεργειών και Μεταποίησης, Κτηνιατρικής Δημόσιας Υγείας, Προβολής και Προώθησης Αγροτικών Προϊόντων, κ.ά.), Γενική Δ/ση Ανάπτυξης (Τμήμα Βιομηχανίας, Ενέργειας και Φυσικών Πόρων, Τμήμα Εμπορίου, Γραφείο Ελέγχου Αγοράς, Τμήμα Επαγγέλματος, Δ/ση Τουρισμού, Αθλητισμού και Δια Βίου Μάθησης, κ.ά.), Γενική Δ/ση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας (Τμήμα Υπηρεσιών και Επαγγελματιών Υγείας, Περιβάλλοντος Υγιεινής και Υγειονομικού Ελέγχου, Κοινωνικής Αρωγής – Μέριμνας, κ.ά.), Γενική Δ/ση Μεταφορών και Επικοινωνιών (Τμήμα Αδειών Κυκλοφορίας, Χορήγησης Αδειών Οδήγησης, ΚΤΕΟ, Ακτοπλοΐας και Αερομεταφορών, κ.ά.).

Η Π.Ν.Α. περιλαμβάνει τις εταιρείες Γαληνός – Δελφίни της Ζωής και της Ελπίδας, Αναπτυξιακή Εταιρεία Περιφέρειας Ν. Αιγαίου «ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ Α.Ε.», «READ Α.Ε.», Περιφερειακό Φυτώριο Ν. Αιγαίου Α.Ε.. Παρέχει Υπηρεσίες επιστημονικής – τεχνικής υποστήριξης, ωρίμανσης, παρακολούθησης έργων, στα πλαίσια των ΕΣΠΑ. Επίσης, διοργανώνονται ημερίδες, σεμινάρια, γίνεται εκπόνηση μελετών, συμμετοχή σε διεθνείς συναντήσεις, παρακολούθηση ευρωπαϊκών θεσμικών οργανώσεων. Επιπλέον, υπάρχει ο «ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ ΤΟΥ ΕΠΕΝΔΥΤΗ» (INVEST IN GREECE), προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης ενηλίκων, ο «ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΗΣ του Πολίτη και της Επιχείρησης».

Είναι σε εξέλιξη το Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης (ΠΑΑ) της Ελλάδας 2014-2020, το South Aegean Region 2019-2020 European Region of Gastronomy, ALTER ECO Πρόγραμμα της Ε.Ε., επισκευής, συντήρησης, ανάπλασης, παραδοσιακών μονοπατιών. Στην ηλεκτρονική διεύθυνση www.2888.syzefxis.gov.gr μπορεί κανείς να αναζητήσει τις αποφάσεις των Περιφερειακών Συμβουλίων.

Σε αντιδιαστολή με την Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου (Π.Ν.Α.), της οποίας η ηγεσία είναι αιρετή, υπάρχει η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου (Α.Δ.Α.), η οποία επίσης υπάγεται στο Υπουργείο Εσωτερικών, αποτελεί βαθμίδα της ελληνικής δημόσιας διοίκησης και συστάθηκε το 2011, σύμφωνα με τη νέα διοικητική διαίρεση της χώρας. Περιλαμβάνει τις περιφέρειες Βορείου και Νοτίου Αιγαίου (νομοί Χίου, Λέσβου, Σάμου, Κυκλάδων, Δωδεκανήσου) και έχει έδρα τον Πειραιά. Επικεφαλής είναι ο Συντονιστής Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου (πρώην Γενικός Γραμματέας), ο οποίος διορίζεται από την

εκάστοτε κυβέρνηση και έχει θητεία 5 χρόνια. Την θέση κατέχει ο κ. Θεοδωρίδης Νίκος (Ακτή Μιαούλη 83 και Μ. Μπότσαρη 2-8, Πειραιάς, τηλ. 213-20256806).

Υπάρχει Δ/ση Πολιτικής Προστασίας, Γενική Δ/ση Εσωτερικής Λειτουργίας, (Τμήμα Πληροφορικής, Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Ιθαγένειας – Αδειών Διαμονής και Ελέγχου – Πολιτογράφησης), Γενική Δ/ση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής (Τμήμα Πολεοδομικών Σχεδιασμών και Εφαρμογών), Δ/ση Υδάτων (Τμήμα Παρακολούθησης – Προστασίας Υδάτινων Πόρων), Γενική Δ/ση Δασών και Αγροτικών Υποθέσεων (Τμήμα Προστασίας Δασών, Αναδασμού και Εποικισμού, Γεωργικών Εκμεταλλεύσεων και Αλιείας, Γραφείο Ανάπτυξης Θήρας, Ιχθυοπονίας, Δασοαναψυχής, Γραφείο διεθνών συμβάσεων, κ.ά.). Οι ανωτέρω Διευθύνσεις – Τμήματα της Α.Δ.Α. υπάρχουν τόσο στο Βόρειο, όσο και στο Νότιο Αιγαίο.

Παραθέτουμε χρήσιμες υπηρεσίες της Α.Δ.Α. στην Ερμούπολη. Η Δ/ση Δασών Ν. Κυκλάδων βρίσκεται Κλ. και Κυπαρίσσου Στεφάνου 8, (κ. Αλεξιάδου Άρτεμις, τηλ. 22810 85509), μαζί με το Γραφείο Ανάπτυξης Θήρας, Ιχθυοπονίας, Δασικής Αναψυχής και το Τμήμα Δασικών Χαρτογραφήσεων. Η Διεύθυνση Υδάτων Ν. Αιγαίου υπάρχει στην οδό Επτανήσου 35, (τηλ. 22813 60284, 22810 80860). Ανάμεσα στους ρόλους της Α.Δ.Α. είναι και η άσκηση ελέγχου στις αποφάσεις των Δήμων. Το διοικητήριο της Α.Δ.Α. στην Σύρο, βρίσκεται στο κτίριο που κατέλαβε την θέση του παλιού Δημοτικού Κρεοπωλείου – Σχολές Εμποροπλοιάρχων (Ακτή Εθνικής Αντιστάσεως και Σικίνου – Φιλίνη), στο λιμάνι της Ερμούπολης.

Βιβλιογραφία

- 1) Αγριαντώνη Χριστίνα, Φενερλή Αγγελική, Ερμούπολη – Σύρος, Ιστορικό Οδοιπορικό, Δημοτική Επιχείρηση Ανάπτυξης της Ερμούπολης, Εκδόσεις Ολκός, Αθήνα 2000, σελ. 96, 98.
- 2) Τραυλός Ιωάννης, Κόκκου Αγγελική, Ερμούπολη, Έκδοση Εμπορικής Τραπεζής της Ελλάδος, Αθήνα 1980, σελ. 180, 182.
- 3) <http://www.apdaigaiou.gov.gr>
- 4) https://el.wikipedia.org/wiki/Αποκεντρωμένη_Διοίκηση_Αιγαίου
- 5) <http://pnai.gov.gr>
- 6) http://el.wikipedia.org/w/index.php?title=Περιφέρεια_Νοτίου_Αιγαίου

Το μέγαρο Τσιροπινά

Μερικές από τις φωτογραφίες του εσωτερικού

«Βραδιά Γελοιογραφίας – Ποίησης» στη Στέγη του Συνδέσμου Συριανών

Κείμενο – φωτογραφίες από τον κ. Χρήστο Θανόπουλο

Το απόγευμα της Κυριακής 6 Μαΐου 2018 διοργανώθηκε έκθεση γελοιογραφίας και βραδιά ποίησης του Τάκη Κυριτσόπουλου, στη Στέγη του Συνδέσμου Συριανών (Γ' Σεπτεμβρίου 56) στο κέντρο της Αθήνας.

Παλιός καπετάνιος του εμπορικού ναυτικού και μέλος του Συνδέσμου Συριανών, ασχολείται 40 χρόνια με τη γελοιογραφία και έχοντας συμμετάσχει σε 60 ατομικές και 40 ομαδικές εκθέσεις γελοιογραφίας, παρουσίασε ένα μέρος της πρόσφατης δουλειάς του. Οι τοίχοι της ευρύχωρης αίθουσας διακοσμήθηκαν με τα πολύχρωμα ταμπλό των γελοιογραφιών, που με τρόπο ευρηματικό, σατιρικό και απόλυτα εύστοχο, καυτηριάζει την σημερινή Ελλάδα της παρακμής, της ανεργίας, της εξαθλίωσης και του ξενιτεμού.

Ο πρόεδρος του Συνδέσμου Συριανών κ. Δημήτρης Βαφίας προλόγισε τον πολυτάλαντο κ. Κυριτσόπουλο. Ο δημοσιογράφος κ. Δημήτρης Ζαννίδης, πρώην διευθυντής του Ιδρύματος Μπότση, έκανε μία ιστορική αναδρομή στην ιστορία της γελοιογραφίας, από την αρχαιότητα έως τους σύγχρονους γελοιογράφους Αρχέλαο, Μητρόπουλο, κ.ά.

Η καθηγήτρια της Αγγλικής Φιλολογίας κ. Γιούλη Παπαγγέλη, παρουσίασε το βιογραφικό του Τάκη Κυριτσόπουλου και κατόπιν μαζί με τον κ. Χρήστο Θανόπουλο απήγγειλαν ποιήματα του. Με μεγάλη ευαισθησία, χρησιμοποιώντας αλληγορίες, νοσταλγικές εικόνες από την παλιά Ελλάδα και την υπέροχη ελληνική φύση, σε αντιπαραβολή με την σκληρή πραγματικότητα, σκιαγραφεί την Ελλάδα του σήμερα με τα αδυσώπητα προβλήματα. Οι συγγενείς, φίλοι και μέλη του Συνδέσμου Συριανών, που παραβρέθηκαν στην εκδήλωση, αψηφώντας την καταρρακτώδη βροχή που σάρωνε το κέντρο της Αθήνας, γέλασαν με τις γελοιογραφίες και συγκινήθηκαν από την "De Profundis" εξομολόγηση της ποίησης του Τάκη Κυριτσόπουλου. Πηγές έμπνευσης των ποιημάτων του είναι η αρχαία λυρική ποίηση, η εκκλησιαστική ποίηση (Παρακλητικός Κανόνας, Χαιρετισμοί), το δημώδες τραγούδι, κ.α. Άλλωστε είναι παλιός συνεργάτης της εφημερίδας «ΛΟΓΟΣ των Κυκλάδων» και του περιοδικού του Συνδέσμου Συριανών, όπου δημοσιεύει πεζά για την παλιά Σύρα, ποιήματα, γελοιογραφίες και το περίφημο καλεντάρι.

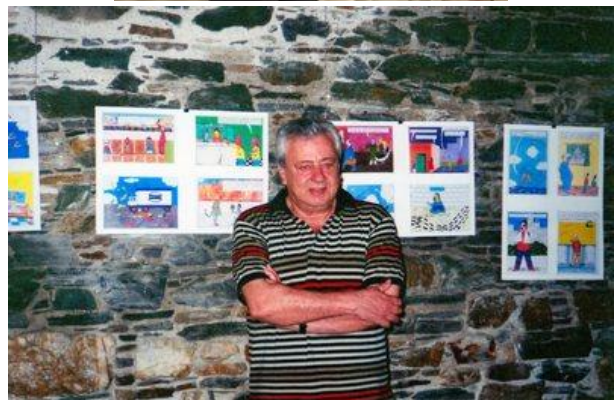
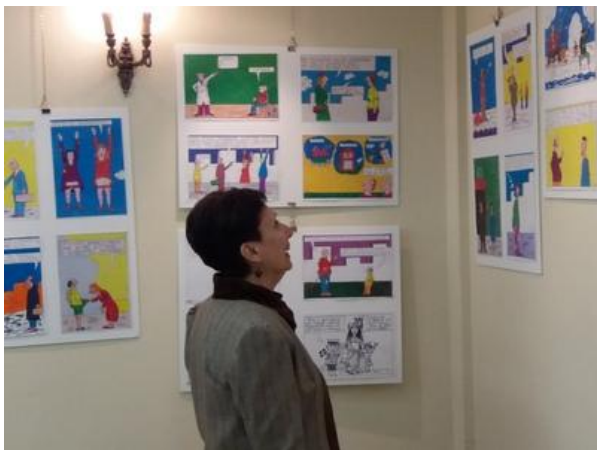
Ο επίλογος της βραδιάς δόθηκε από τον ίδιο με έναν σύντομο χαιρετισμό. Ακολούθησαν τα καθιερωμένα πηγαδάκια, σε συνδυασμό με τα κεράσματα της φιλόξενης Στέγης του Συνδέσμου Συριανών.

Η μνήμη του σοβά

Τι θα μπορούσε να έχει αλλάξει;

Ίδιες οι γκριμάτσες του ουρανού στο ραγισμένο φεγγίτη
ίδιο με τρεμάμενο φεγγάρι το λαδοκάντηλο
να αχνοφωτίζει το εικονοστάσι των πιατικών
και τις σκιές που επέζησαν.

Ίδια και η μνήμη του σοβά, να φτάνει μέχρι το γέλιο μας.
Και μονάχα το τελείωμα του δειλινού να
αλλάζει σε άλικο βαθύ σαν αίμα αθώου...

«Ημερήσια εκδρομή στην Αρχαία Κόρινθο και στο Ηραίο»

Κείμενο – φωτογραφίες από τον κ. Χρήστο Θανόπουλο

Το Σάββατο 12 Μαΐου 2018, 28 μέλη και φίλοι του Συνδέσμου Συριανών πραγματοποίησαν ημερήσια εκδρομή στην Αρχαία Κόρινθο και στο Ηραίο.

Ο βροχερός καιρός των προηγούμενων ημερών έδωσε την θέση του στον καθαρίο ουρανό με το εκτυφλωτικό ελληνικό φως. Στην είσοδο του αρχαιολογικού χώρου, μάς υποδέχθηκε ο πληθωρικός ξεναγός κ. Πανουσόπουλος Αιμίλιος.

Ανέλυσε με εύγλωττο τρόπο πως η ακμάζουσα Κόρινθος του 7^{ου} και 6^{ου} π.Χ. αιώνα, με τα 2 λιμάνια (Λέχαιο,Κεγχρεές) και τα Μακρά τείχη, έγινε κέντρο του διαμετακομιστικού εμπορίου ανάμεσα σε Ανατολή και Δύση, συσσωρεύτηκε πλούτος, αναπτύχθηκαν οι τέχνες και μεταλλάχθηκε σε ηγεμονική δύναμη της Ελλάδος. Οι Κορίνθιοι είχαν καταγωγή από τους Δωριείς με κοινή παράδοση τους μύθους της Εφύρας-Κορίνθου (Σίσσυφος, Βελλεροφόντης, Πήγασος). Λάτρευαν ιδιαιτέρως τον Ποσειδώνα, στο ιερό της Ισθμίας με τους πανελλήνιους αγώνες των Ισθμίων, αλλά και την Ήρα, Αφροδίτη, Αθηνά. Η Κόρινθος κυριάρχησε στο εμπόριο της δυτικής Μεσογείου, όπου εξήγαγε τα περίφημα πρωτοκορινθιακά κεραμικά, αρώματα, είδη πολυτελείας, ορειχάλκινα αντικείμενα υψηλής τέχνης, κ.ά. Το Κορινθιακό αλφάβητο του 8^{ου} π.Χ. αι. είναι από τα πρώτα στην Ελλάδα, με γράμματα, όπως το ρ (κόππα) αντί του κάπα, το Μ (Σαν) αντί του σίγμα, το 4 αντί του βήτα, τα οποία αργότερα εξέλιπαν.

Ο Κορίνθιος Αμεινοκλής ναυπήγησε την πρώτη τριήρη, αυτό το φοβερό όπλο, που οι Αθηναίοι βελτίωσαν και αναχαίτισαν την περσική επεκτατικότητα (Ναυμαχία Σαλαμίνας 480 π.Χ.). Αυτό το πλοίο έμελλε να κυριαρχήσει στη Μεσόγειο για τα επόμενα 1.000 χρόνια (απόγονός της ήταν τόσο ο βυζαντινός δρόμωνας, όσο και η βενετσιάνικη γαλέρα).

Οι Κορίνθιοι υπό τον τύραννο Περίανδρο έφτιαξαν τον Δίολκο, τον πώρινο διάδρομο με τις 2 αυλακώσεις (ολκούς), πάνω στον οποίον με ξύλινο όχημα που το έσερναν βόδια, μετέφεραν πλοία από τον Κορινθιακό Κόλπο, στον Σαρωνικό και αντιστρόφως, παρακάμπτοντας τον Ισθμό και εισπράττοντας φόρους. Επινόησαν το Κορινθιακό κιονόκρανο. Η πόλη έγινε συνώνυμη του πλούτου, της επίδειξης και των διασκεδάσεων. (ού παντός άνδρός πλεῖν ἐς Κόρινθον).

Το Αρχαιολογικό Μουσείο Κορίνθου κτίστηκε το 1932 από την Αμερικανική Σχολή Κλασσικών Σπουδών, (η οποία συνεχίζει έως σήμερα τις ανασκαφές), ύστερα από δωρεά της Αμερικανίδας Ada Small Moore, στη μνήμη του πατέρα της Edward Alonso Small, διανοούμενου που λάτρευε τον πολιτισμό της Ελλάδος (αναμνηστική πλάκα μικρής ενδιαμέσης αίθουσας).

Στο κεντρικό αίθριο του μουσείου φιλοξενούνται πολλά αγάλματα, κιονόκρανα, γλυπτά, κυρίως της ρωμαϊκής εποχής, κάτω από τη σκιά του Ακροκόρινθου. Στις ανακαινισμένες αίθουσες έχει γίνει επανέκθεση των

εντυπωσιακών ευρημάτων από όλη την Κορινθία. Συγκλονίζουν τα τάματα του Ασκληπιείου (530–550 π.Χ.), με ομοιώματα μελών – οργάνων, ανάμεσα τους ανθρώπινου εγκεφάλου και ποδιού κατσικιού (ο Ασκληπιός χαρίζει την υγεία σε όλα τα πλάσματα). Τα βλέμματα όλων μαγνητίζουν οι 2 υπέροχοι κούροι της Κλένιας, από το νεκροταφείο της Τενέας, που είχαν πέσει στα χέρια αρχαιοκαπήλων. Πρόκειται για το μοναδικό αρχαϊκό επιτύμβιο σύμπλεγμα αγαλμάτων στον Ελλαδικό χώρο. Η Κόρινθος ήταν πρωτοπόρος στην τέχνη της ζωγραφικής. Πολύ ενδιαφέρουσα η σαρκοφάγος από το Χιλιόμοδι με τα δύο λιοντάρια ζωγραφισμένα στην καλυπτήρια πλάκα, η νεκρική κλίνη του 325–300 π.Χ. από θαλαμοειδή τάφο στον Χελιωτόμυλο, ο αμφορέας που περιείχε παστά ψάρια Ατλαντικής αλιείας, ο μεγάλος καρχηδονιακός αμφορέας μεταφοράς, οι μινιατούρες επίπλων και τα παιχνίδια. Στην παλαιά αίθουσα με ευρήματα κυρίως από την Ρωμαιοκρατία, εκτίθενται τα 276 επαναπατρισθέντα αντικείμενα από τις Η.Π.Α. (2011), που είχαν κλαπεί από το Μουσείο 10 χρόνια νωρίτερα. Ξεχωρίζουν τα ψηφιδωτά δάπεδα, Διόνυσος και βοσκός με φλογέρα, βόδια. Πολύ ενδιαφέρουσες οι κολοσσικές μορφές των δούλων βαρβάρων, που ως Καρυάτιδες στήριζαν την στέγη, στολίζοντας την πρόσοψη τη ρωμαϊκής βασιλικής, στη βορειοδυτική πλευρά της αγοράς. Η Κόρινθος μετά την καταστροφή της από τους Ρωμαίους το 146 π.Χ., άρχισε να ξανακτίζεται το 44 π.Χ., επί Ιουλίου Καίσαρος, πιο επιβλητική και πολυτελής από ποτέ.

Ο Ξεναγός μάς οδήγησε στον αρχαιολογικό χώρο, δίπλα στον ναό του Απόλλωνα και μάς εξήγησε πως οι ξύλινοι ναοί της γεωμετρικής εποχής, που ήταν ευάλωτοι στην υγρασία και τις πυρκαγιές, στην αρχαϊκή εποχή κτίστηκαν μεγαλύτεροι, πώρινοι και σπανίως μαρμαρίνοι. Ο αρχαϊκός ναός του Απόλλωνα (550 π.Χ.), με τους 7 μονολιθικούς δωρικούς κίονες δεσπόζει στην αρχαία πόλη, με φόντο τον καταγάλανο ουρανό. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η πλακόστρωτη κεντρική οδός Λεχαίου, η πολυτελής κρήνη Πειρήνη με τα 6 τοξωτά ανοίγματα και η παράξενη μονολιθική κρήνη Γλαύκη. Σε πολύ καλή κατάσταση διατηρούνται τα καταστήματα της δυτικής στοάς του ναού της Οκταβίας.

Αναχωρήσαμε από την Αρχαία Κόρινθο και καταλήξαμε στην εξωτική λίμνη -λιμνοθάλασσα Βουλιαγμένη (Ηραίου), όπου γευτήκαμε πεντανόστιμα θαλασσινά, στην ψαροταβέρνα «Ήρα», δίπλα στην παραλία με τους καταπράσινους λόφους.

Η πορεία συνεχίστηκε στον αρχαιολογικό χώρο του Ηραίου, όπου οι εκδρομείς απόλαυσαν το γραφικό λιμανάκι με τα γαλαζοπράσινα νερά και τον ναό της Ήρας Ακράιας, δίπλα στο ακρωτήριο Μελαγκάβι, με τον μεγάλο πέτρινο φάρο. Μία στάση για καφέ και γλυκό στο Λουτράκι, έβαλε την τελευταία πινελιά, στην Κορινθιακή πανδαισία εντυπώσεων και χρωμάτων.

Βιβλιογραφία

- 1) Παπαχατζής Νικόλαος, Αρχαία Κόρινθος, Τα Μουσεία της Κορίνθου, Ισθμίας και Σικυώνος, Εκδοτική Αθηνών Α.Ε., Αθήνα 1996.
- 2) www.corinth-museum.gr

Ξενάγηση στην Αρχαία Αγορά της Αθήνας

Κείμενο – φωτογραφίες από τον κ. Χρήστο Θανόπουλο

Το Σάββατο 19 Μαΐου 2018, 40 μέλη και φίλοι του Συνδέσμου Συριανών ξεναγήθηκαν στον αρχαιολογικό χώρο και το μουσείο της Αρχαίας Αγοράς της Αθήνας, από την αρχαιολόγο – ιστορικό και μέλος του Συνδέσμου κ. Γλυνού Ευαγγελινή. Η κ. Γλυνού, αφιλοκερδώς προσφερθείσα, σαγήνεψε το ακροατήριό της επί 2,5 ώρες, μεταφέροντάς το νοερά με γλαφυρό τρόπο στα γεγονότα και στα πρόσωπα που σημάδεψαν την ιστορία της Αρχαίας Αγοράς, της Αθήνας και της Ελλάδος εν γένει.

Η Αρχαία Αγορά είναι ο χώρος συγκεντρώσεων των Αθηναίων πολιτών (από το ρήμα αγείρω, δηλαδή συναθροίζω, αγορεύω), δηλαδή εδώ γινόταν η συγκέντρωση της Εκκλησίας του Δήμου, μέχρι το τέλος του 6ου αι. π.Χ., οπότε και μεταφέρθηκε στην Πνύκα. Ήταν μια μεγάλη ανοικτή πλατεία, στην οποίαν λάμβαναν χώρα οι κοινωνικές, πολιτικές, εμπορικές δραστηριότητες, (έδρα της διοίκησης, της δικαιοσύνης), αλλά και οι θρησκευτικές εορτές σε συνδυασμό με θεατρικά δρώμενα και μουσικούς – αθλητικούς αγώνες για 800 χρόνια, μέχρι την ολοσχερή καταστροφή της από τους Ερούλους (267 μ.Χ.). Από εδώ περνούσε η πομπή των Παναθηναίων, αλλά ήταν και η αφετηρία της Ιεράς Οδού, προς την Ελευσίνα. Ναοί και δημόσια κτίρια κτίστηκαν κυρίως στη δυτική πλευρά. Εδώ κτυπούσε η καρδιά της Δημοκρατίας. Πολλές στοές πλαισίωναν τις υπόλοιπες πλευρές της Αγοράς (Μεσαία, Νότια, Βασίλειος). Ευεργέτες έκτισαν κομψά ογκώδη οικοδομήματα επί Ρωμαϊκής εποχής (Στοά του Αττάλου, Ωδείο του Αγρίππα, Βιβλιοθήκη του Πανταίνου, Νυμφαίο, κ.ά.), οπότε και η εμπορική δραστηριότητα μεταφέρθηκε στην Ρωμαϊκή Αγορά.

Η ξενάγηση ξεκίνησε από το Ωδείο του Αγρίππα (15 π.Χ.), που ήταν χώρος συναυλιών (με κοίλο χωρητικότητας 1.000 θεατών και διώροφη στοά) και μετά την καταστροφή του χτίστηκε στη θέση του το Γυμνάσιο ή «Ανάκτορο των Γιγάντων» με τα κολοσσιαία αγάλματα τριών Τριτώνων και τριών Γιγάντων στην πρόσοψη. Κατευθυνθήκαμε στην βόρεια πλευρά της Αγοράς, δίπλα στις γραμμές του ηλεκτρικού, σε ένα παραδεισένιο τοπίο κάτω από τους ίσκιους τεράστιων δέντρων, εκεί που κάποτε ήταν η Ποικίλη Στοά με τους ζωγραφικούς πίνακες μεγάλων καλλιτεχνών, όπως ο Πολύγνωτος (που είχε ζωγραφίσει την περίφημη μάχη του Μαραθώνα) και τόπος συνάθροισης των Στωικών φιλοσόφων με τους μαθητές τους (εδώ δίδαξε ο Ζήνων, κ.α.).

Δίπλα υπήρχε ο Βωμός των 12 θεών, με τετράγωνο περίβολο, άσυλο των ικετών και ο δωρικός ναός του Άρεως, που είχε μεταφερθεί από την Παλλήνη (επί αυτοκράτορα Αυγούστου) και του οποίου ο άγνωστος αρχιτέκτων φαίνεται να είναι ο ίδιος με αυτόν του Ποσειδώνα στο Σούνιο,

του Ηφαιστίου (Θησείου) και της Νεμέσεως στο Ραμνούντα, όλοι του 5ου αι .π.Χ., δωρικοί, περίτεροι, παρόμοιοι μεταξύ τους και με αρκετά κοινά με τον Παρθενώνα. Ανεβήκαμε στον Λόφο του Αγοραίου Κολωνού για να θαυμάσουμε από κοντά τον καλύτερα διατηρημένο στην Ελλάδα αρχαίο Ναό του Ηφαίστου (και της Αθηνάς Εργάνης), το Ηφαίστειο (460-415 π.Χ.), που λανθασμένα ονομάζεται Θησείο, επειδή στις μετόπες των μακρών πλευρών απεικονίζονται οι άθλοι του Θησέα. Χωριζόταν σε πρόναο, κυρίως ναό και οπισθόδομο, με 6x13 δωρικούς κίονες. Γύρω στο 600 μ.Χ. μετατράπηκε σε εκκλησία αφιερωμένη στον Αγ. Γεώργιο .Οι υπέροχοι δωρικοί κίονες φέρουν ίχνη πυροβολισμών από τον απελευθερωτικό αγώνα (1826-27) και τα Δεκεμβριανά (1944).

Η Δημοκρατία, το πολίτευμα που έχουν υιοθετήσει οι περισσότερες χώρες του σύγχρονου κόσμου, επινοήθηκε από τους αρχαίους Αθηναίους ύστερα από πολλούς πειραματισμούς και βελτιώσεις, που προέκυψαν μέσα σε ένα διάστημα 150 ετών περίπου. Ο Σόλων ο Νομοθέτης (594 π.Χ.) έφερε τη Σεισάχθεια (διαγραφή χρεών, απελευθέρωση δούλων), διαίρεσε τους πολίτες σε τέσσερις κατηγορίες ανάλογα με το εισόδημα, διεύρυνε τον ρόλο της Εκκλησίας του Δήμου, δημιούργησε τη Βουλή των τετρακοσίων και το λαϊκό δικαστήριο της Ηλιαίας. Ο Κλεισθένης (508 π.Χ.) εισήγαγε τις 10 φυλές, αύξησε τους Βουλευτές σε πεντακόσιους και τους στρατηγούς σε δέκα, ενώ οι ηγέτες των δημοκρατικών Εφιάλτης και Περικλής (445 π.Χ.), δυνάμωσαν τον ρόλο της Εκκλησίας του Δήμου, των Βουλευτών, των λαϊκών δικαστηρίων (Ηλιαία, Παλλάδιο, κ.α.) και καθιέρωσαν το φορολογικό σύστημα των λειτουργιών (χορηγία, γυμνασιαρχία, τριηραρχία, κ.ά.). Οι πιο συντηρητικοί θεσμοί του Άρειου Πάγου, ως κέντρου εξουσίας και απονομής δικαιοσύνης και των Εννέα Αρχόντων, έχασαν τις αρμοδιότητές τους.

Ακολουθήσαμε την «Δυτική Οδό» με το Μητρώο (περιλαμβάνει ναό της Μητέρας των θεών και φυλάσσονταν στο χώρο του δημόσια έγγραφα: ψηφίσματα, νόμοι, οικονομικοί κατάλογοι κ.λπ.). Δυτικά του Μητρώου βρίσκεται το Νέο Βουλευτήριο, στα έδρανα του οποίου συνεδρίαζαν οι 500 βουλευτές, προετοιμάζοντας τα νομοσχέδια, πριν υποβληθούν για ψήφιση στην Εκκλησία του Δήμου. Οι βουλευτές ήταν κληρωτοί πολίτες, 50 από κάθε μία από τις 10 αθηναϊκές φυλές.

Νότια των ανωτέρω, βρίσκεται η Θόλος, έδρα των 50 Πρυτάνεων (της πρυτανεύουσας φυλής), ασκούσαν διοίκηση για 35 ή 36 μέρες με επικεφαλής τον Επιστάτη των Πρυτάνεων. Ήταν η εκτελεστική Επιτροπή της Βουλής, είχαν εποπτεία των καθημερινών ενεργειών της Πόλης-Κράτους, διαχειρίζονταν το δημόσιο χρήμα. Στη Θόλο φυλάσσονταν τα επίσημα μέτρα και σταθμά του Αθηναϊκού Κράτους.

Παρά την υψηλή θερμοκρασία, η ομάδα ανηφόρισε απότομη στη νότια πλευρά της Αγοράς, για να δει από κοντά τον βυζαντινό ναό των Αγ. Αποστόλων του Σολάκη (1.000 μ.Χ.) με την ψευδοκουφική διακόσμηση,

εγγεγραμμένο σταυροειδή μετά τρούλου, όπου 4 αρχαίοι κίονες με διαφορετικά κιονόκρανα υποβαστάζουν τον τρούλο με τον Παντοκράτορα. Κατηφορίσαμε την οδό των Παναθηναίων, δίπλα από την βιβλιοθήκη του Πανταίνου και το Υστερορρωμαϊκό Τείχος, για να επισκεφτούμε την αναστηλωμένη Στοά του Αττάλου, δώρο του βασιλιά της Περγάμου, προς τιμήν του δασκάλου του, στωικού φιλοσόφου Καρνεάδου, στην πόλη των Αθηνών. Ήταν διώροφο εμπορικό κτίριο, μήκους 116 μ., με 21 καταστήματα σε κάθε όροφο, δωρική κιονοστοιχία στο ισόγειο και ιωνική στον όροφο (2ος αι. π.Χ.). Ανασκαφές στην Αρχαία Αγορά κάνει η Αμερικανική Σχολή Κλασσικών Σπουδών από το 1931 και έχει αναστηλώσει την Στοά του Αττάλου (από την δεκαετία του 1950) με αμερικανικές δωρεές, η οποία λειτουργεί ως Μουσείο της Αγοράς.

Η χρήση της Αγοράς ξεκινά από την Νεολιθική Εποχή και ήταν συνεχής για 5.000 χρόνια. Πολύ ενδιαφέροντα είναι τα ευρήματα από τάφους, όταν στους προγεωμετρικούς και γεωμετρικούς χρόνους (1.100 – 700 π.Χ.) ο χώρος της Αγοράς χρησίμευε ως νεκροταφείο. Φορτίζουν συναισθηματικά τα κτερίσματα του τάφου εύπορης (από τη τάξη των Πεντακοσιομεδίωνων) εγκύου γυναίκας, όπως υποδηλώνει το κιβωτιόσχημο αγγείο με τα 5 ομοιώματα σιταποθηκών στο κάλυμμα και από τον τάφο πολεμιστή, το περιελιγμένο ξίφος (για να μην χρησιμοποιηθεί ξανά) πάνω στο αγγείο που περιέχει την τέφρα του. Αξιοθαύμαστο το μαρμαρίνο κληρωτήριο ενόρκων, με σχισμές σε παράλληλες σειρές για να τοποθετούνται τα ορειχάλκινα πινάκια, με τα ονόματα των ενόρκων και την επιλογή που γινόταν μέσω σωλήνα κατακόρυφου, όπου έπεφταν λευκά και μαύρα μαρμαρίνα σφαιρίδια. Άλλα ενδιαφέροντα εκθέματα είναι οι ορειχάλκινοι ψήφοι των δικαστών (που ήταν κληρωτοί όπως οι ένορκοι), τα θραύσματα αγγείων (όστρακα) με τα ονόματα επωνύμων πολιτικών (Μιλτιάδη, Θεμιστοκλή, Αριστείδα) που εξοστρακίστηκαν, η κλεψύδρα αγόρευσης με τα δύο πήλινα αγγεία, σε διαφορετικό επίπεδο το καθένα, ώστε όταν αδειάσει το ένα, να γεμίζει το άλλο (διάρκειας 6 λεπτών, όσο μια σύντομη αγόρευση στο δικαστήριο), τα επίσημα μέτρα και σταθμά της πόλης, για τα στερεά και υγρά, είδη καθημερινής χρήσης (χύτρες, δοχείο νυκτός, κ.α.). Η έκθεση του ισογείου τελειώνει με αντικείμενα από την Ρωμαϊκή και την Βυζαντινή εποχή (εφυσालωμένα κεραμικά, σαλτσάρια κ.ά.). Στον 1^ο όροφο της Στοάς του Αττάλου φιλοξενούνται μακέτες της Ακροπόλεως και της Αγοράς, τα ξύλινα ερμάρια της Αμερικανικής Σχολής Κλασσικών Σπουδών, όπου φυλάσσονται πολλά ευρήματα της Αγοράς, καθώς και αγάλματα της Ρωμαϊκής περιόδου.

Μετά το πέρας της ξενάγησης, η ομάδα κατευθύνθηκε στο μεζεδοπωλείο «Δια ταύτα», της οδού Αδριανού, όπου γεύτηκε μεζέδες και μαγειρευτά, με πολύ κέφι και άφθονο οίνο, μέχρι αργά το απόγευμα.

Καλή αντάμωση στη Σύρο!

Βιβλιογραφία

Χριστοπούλου Βασιλική, Αρχαία Αγορά της Αθήνας – Άρειος Πάγος, Σύντομο ιστορικό και περιήγηση, Έκδοση Ένωσης Φίλων Ακροπόλεως, Αθήνα 2004.

John McK. Camp II, Diana Buitron – Oliver, Η Γέννηση της Δημοκρατίας, Κατάλογος Έκθεσης, 9 Μαρτίου – 9 Μαΐου 1993, Γεννάδειος Βιβλιοθήκη, Αμερικανική Σχολή Κλασικών Σπουδών, Αθήνα 1993.

Καρράς Κώστας, Σκουμπουρδή Άρτεμις, Περίπατοι Κληρονομιάς στην Αθήνα, Δήμος Αθηναίων, Πολιτισμικός Οργανισμός, Ελληνική Εταιρεία για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς, Εκδόσεις Οξύ, Αθήνα 2004

Μαλλιάρος Χ., Λάζαρος Α., Χατζής Δ., Αρχαία Ιστορία από των αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι το 146 π.Χ., Εκδόσεις ΟΕΔΒ, Αθήναι 1972.

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Περίοδος 01/04 έως 30/06/18

Ξενοδοχείο Ερμής	150 €	Για το Ημερολόγιο του Συνδέσμου
Γαβιώτης Κωνσταντίνος	300 €	Για το Ημερολόγιο του Συνδέσμου
Αλεξοπούλου Νίτσα Τσουκάτου	50 €	Στη μνήμη αδελφού της Μαρίνου Τσουκάτου
Χαρβαλιά Κυριακή	100 €	Για τους σκοπούς του Συνδέσμου

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΕΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου διετέθησαν φέτος 2.500 Ευρώ, για τις Εορτές του Πάσχα, τα οποία διενεμήθησαν σε αναξιοπαθούσες οικογένειες και αναξιοπαθούντα άτομα στην Σύρο.

ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ

Αυτόν τον Μάιο συμπληρώθηκαν είκοσι τρία χρόνια, όταν επί προεδρίας του αείμνηστου Κώστα Ν. Καμπάνη, ο φίλτατος πρώην Αντιπρόεδρος και Ταμίας του Συνδέσμου μας Γεράσιμος Βραχωρίτης, είχε την έμπνευση και υλοποίησε την έκδοση του «Ενημερωτικού Πληροφοριακού Δελτίου» ..Το εφημεριδάκι όπως το αποκαλούσαμε όλοι.

Από τότε, επί σειρά ετών, με πολύ κόπο και αμέριστο ενδιαφέρον ο Γεράσιμος πρωτοστάτησε στην έκδοση του με τις διάφορες μορφές που πήρε κατά καιρούς και τον Ευχαριστούμε πολύ για αυτή την προσφορά του.

Μετάπειτα την έκδοση και εκτύπωση των Περιοδικών, επί προεδρίας του αείμνηστου Κώστα Βαρδαλάχου, ανέλαβε και συνέχισε με πολύ κόπο και αμέριστο ενδιαφέρον το μέλος μας Κυρία Βάλια Μιχαήλ.

Το αποτέλεσμα πολύ καλό, παράλληλα όμως και πολύ δαπανηρό για τα οικονομικά μας, αυτός ήταν και ο λόγος που το σταματήσαμε.

Έκτοτε συνεχίζουμε, με μηδαμινά έξοδα, την Ηλεκτρονική και Έντυπη μορφή του περιοδικού και προσπαθούμε πάντα για την, κατά το δυνατόν, καλύτερη πληροφόρηση των μελών και φίλων μας.

ΔΡΩΜΕΝΑ ΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΕΚΘΕΣΗ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Στις 26 Μαΐου 2018 έγινε ομαδική έκθεση Γελοιογραφίας στο Λαφίστιο της Λιβαδειάς στην οποία είχε συμμετοχή το μέλος μας Τάκης Κυριτσόπουλος

=====

ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ/ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ

Εγκαινιάζεται στις 2 Ιουνίου και ώρα 19:00, η εικαστική έκθεση με μουσική βραδιά, στο πολιτιστικό κέντρο Μελίνα, [οδός Ηρακλειδών 66 Θησείο](#).

Έργα του παρουσιάζει και ο Γεώργιος Σαρλής, μέλος του Δ.Σ. του Συνδέσμου Συριανών.

Η έκθεση θα διαρκέσει έως τις 10 Ιουνίου καθημερινά, εκτός Δευτέρας.

=====

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΠΕΝΘΗ

Απεβίωσε και ετάφη στην Αθήνα, το μέλος μας Σταμάτης Παπαγεωργίου, σύζυγος της επίσης μέλους μας Νέλλυς Κουλούρη-Παπαγεωργίου.

Απεβίωσε αιφνίδια ο Αντώνης Μπογιατζόπουλος, ετών 49 γιός του μέλους Ιωάννη Μπογιατζόπουλου και της Μανταλένας Βαρδαλάχου,

Απεβίωσε και ετάφη στη Σύρο ο παλιός έμπορος και φίλος του Συνδέσμου Νικόλαος Αντ. Λεμονάκης.

Απεβίωσε και ετάφη στην Αθήνα ο, επί σειρά ετών, πρώην Πρόεδρος του Συνδέσμου Κωνσταντίνος Ν. Βαρδαλάχος.

Απεβίωσε και ετάφη στην Αθήνα στις 30/5 το μέλος μας Μαυράκης Ευάγγελος του Νικολάου.

Απεβίωσε και ετάφη στο κοιμητήριο Σχιστού, το μέλος μας Κοντοφρυός Ιωάννης.

Θερμά συλλυπούμεθα τους οικείους των.

Το τραγούδι το μαχαλά

του Τάκη Κυριτσόπουλου

Μπρος σε έρμα σπίτια με παντζούρια σφαλιστά
χορεύει αργά αγκαλιασμένος με το χάρο
ένα ασίκικο ταξίμι που βαστά,
όσο από μόνο του να σβήσει ένα τσιγάρο.

Οι φόβοι αλλάζουν και οι φωνές της αγοράς
κι συ τσιγγάνα στου γλεντιού το ραβαϊσι
άσπρο και κόκκινο χαμόγελο φοράς,
μα είν' σκυφτός και δεν τολμά να σε φιλήσει.

Στην στάμνα η μοίρα φέρνει αμίλητο νερό,
στους μαχαλάδες ξαναβγαίνουν τα μαχαίρια
κι όσο κι αν θες να σ' αγκαλιάσω, δεν μ' μπορώ,
γιατί μου λέει η ζωή: «ψηλά τα χέρια».

Φθορά

του Τάκη Κυριτσόπουλου

Κόκκινο δάκρυ στ' ανθογυάλι η ανεμώνη
στο παραγώνι ένα καυσόξυλο σβηστό,
μέσα στο κάντρο η πανσέληνος στοιχειώνει,
στις εκκλησιές ξανασταυρώνουν τον Χριστό.

Σορόκος φρέσκος και οι τράτες ξεκινάνε,
χρυσή η φουρτούνα των σταχυών πάνω στη γη,
τώρα τη νιότη τους στα ξένα ξεπουλάνε
όλων των φίλων μου οι κόρες και οι γιοί.

Αποξεχνιέμαι στο νανούρισμα του μπάτη,
ίσως μπορέσω απόψε κι αποκοιμηθώ.
Εδώ και χρόνια είναι η πατρίδα μου φευγάτη
και εγώ κοχύλι ξεχασμένο στο βυθό.

Αφημένος Απρίλης

Του Δημήτρη Βόϊκου

Παραδομένος ήταν ο Απρίλης στο βοριά
κι η θάλασσα, τραχιά γριά, ναυτολογούσε
τα βλέφαρά σου..., π' ανοιγόκλειναν βαριά!
Στο μάγουλο μετά..., το δάκρυ, που κυλούσε...!

Ανέβαινες γοργά την ανηφόρα με ρυθμό,
για να προφτάσεις προσπαθούσες την ανάσα,
μ' αυτή..., σου ξέφευγε..., χωρίς σταματημό...
κι όλο πλατάγιζες τα χείλη, που διψάσαν...!

Κυμάτιζε ανάλαφρη τ' ανέμου η βοή...!
Τα περιστέρια μέρες... στο παράθυρό σου...,
φτερούγιζαν μαζί με την αναπνοή,
που τίναζε το στήθος πάνω, το πλευρό σου...!

Έτσι..., αφέθηκε ο Απρίλης...! Γύρω ερημιά...!
Διαμελίστηκε της ζήσης η ζωντάνια...
κι απόθεσε ο βοριάς, στερνή αποθυμιά,
λίγα λουλούδια γύρω σου..., κλώνους, στεφάνια...

Στη μνήμη το αξέχαστου φίλου και συμπατριώτη Κώστα Βαρδαλάχου

του Νίκου Σαλίβερου

Εφυγα..

Ένας γλάρος, το ηλιοβασίλεμα, ένα δελφίνι,
η θάλασσα , ό ουρανός,
τα μάτια μου,
οι σκέψεις μου ,τα όνειρά,,οι έγνοιες μου.

Έφυγα.....

Ένα σκυλί κυνηγημένο πίσω μου
αλύχτησε απογοήτευσή,
στη συνύπαρξη με τους ανθρώπους..

Έφυγα.....

Ένα παιδί μεγάλωσε
Και εξοστράκισε θελημένα
Την αθωότητά του

Έφυγα.....

Η δικαίωση σκεπάστηκε
από τη φονική λάβα
της όποιας εξουσίας

Εφυγα.....

Η σκιά μου σταμάτησε να με ακολουθεί ,
μήτε κάτω απ'τον ήλιο.

Αποσκίρτησε,

Απ'το συνεχές λέρωμα της.

Εφυγα.....

Η φωνή μου,φωνή μιμητισμού,
δεν διατρύπησε τον τοίχο
και γίνηκε μπούμερανγκ
Στην αμαρτία του ποταπού στόχου

Εφυγα.....

Ο συνοδοιπόρος παρασύρθηκε
Από το χείμαρρο της χίμαιρας
Παντέχει την τύχη του
και αδιαφορεί στο γραμμένο.

Εφυγα.....

Η βροχή των δακρύων στέρεψε,
Της χαράς ο χρόνος μηδενίστηκε.
Το μέλλον ανήκει στο άγνωστο παρελθόν
Η ελευθερία ανήκει στον άπειρο αριθμό

Εφυγα.....

Η συγγνώμη ,
Δεν εξάλειψε την ντροπή μου
Ακολουθώ την ελευθερία του μηδέν
Απορρίπτω την ελευθερία της ουτοπίας

Εφυγα.....

Δεν είναι ο φόβος που διώχνει
Δεν είναι ο τρόμος του αχού του όπλου
Δεν είναι το άγνωστο της επόμενης μέρας
Η ατιμωρησία της απληστίας είναι η αιτία,
που έγινε απολέμητο ένστιχτο .

Στη αγάπη μόνο μέτρησα ,
το μοναδικό οχτρό στη βουλιμιά,
ως πως έχει ο νεκρός στη λησμονιά.

Εφυγα.....

